

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ สังคม ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2533 ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ปัจจุบัน (พ.ศ. 2540) มีเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานรวมทั้งสิ้น 4,162 คน แยกเป็นข้าราชการ 1,879 คน ลูกจ้างประจำ 377 คน และพนักงานประกันสังคม 1,906 คน การกิจกรรมของสำนักงานประกันสังคม คือ การบริหารงานกองทุนประกันสังคม และกองทุนเงินทดแทน ให้มีคนเกิดประสิทธิผลต่อลูกจ้างและผู้ประกันตน โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบและการแบ่งส่วนราชการ ตามพระราชบัญญัติฯ แบ่งส่วนราชการสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2537 ดังนี้

หน้าที่ความรับผิดชอบ

(1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(2) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงินและบัญชี กองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม

(3) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำทะเบียนนายจ้าง ลูกจ้าง การออกหนังสือสำคัญแสดงการซึ่งทะเบียนให้แก่นายจ้าง และการออกบัตรประกันสังคมให้แก่ผู้ประกันตน

(4) ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาจ่ายเงินทดแทน และประโยชน์ทดแทน แก่ลูกจ้างและผู้ประกันตน

(5) ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการแพทย์และพื้นฟูสมรรถภาพของลูกจ้าง และผู้ประกันตนเพื่อให้สามารถกลับเข้าทำงาน หรือประกอบอาชีพได้ตามความเหมาะสม

(6) พัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการ และวิธีการด้านการคุ้มครองแรงงาน ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทน และด้านการประกันสังคม จัดทำและประสานการปฏิบัติงาน ของสำนักงานประกันสังคมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด

(7) ดำเนินการเกี่ยวกับเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันสังคม

(8) ปฏิบัติการอื่นได้ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะกรรมการรัฐมนตรีมอบหมาย

การแบ่งส่วนราชการ

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

- (1) สำนักงานเลขานุการกรม
- (2) กองการเจ้าหน้าที่
- (3) กองการเงินและบัญชีกองทุน
- (4) กองเงินสมบบ
- (5) กองตรวจสอบ
- (6) กองทะเบียนและประมวลผล
- (7) กองนิติการ
- (8) กองประโยชน์ทดแทน
- (9) กองประสานการแพทย์และพื้นฟูสมรรถภาพ
- (10) กองวิชาการและแผนงาน
- (11) สำนักงานกองทุนเงินทดแทน

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้แก่

สำนักงานประกันสังคมจังหวัด 75 จังหวัด

นอกจากนี้ได้มีการจัดแบ่งโครงสร้างภายในสำนักงานโดยมีหน่วยงาน

เทียบเท่ากองเพิ่มขึ้น ดังนี้

- (1) สำนักผู้ตรวจราชการกรม
- (2) หน่วยตรวจสอบภายใน
- (3) กองพัสดุ

- (4) ศูนย์สารนิเทศ
- (5) กองฝึกอบรม
- (6) ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนงาน
- (7) คณะกรรมการโครงการพัฒนาและปรับปรุงระบบประกันสังคมด้วย

คอมพิวเตอร์

และมีการจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่ รวม 5 แห่ง ได้แก่

- (1) สำนักงานประกันสังคม เขตพื้นที่ 1 (บางชุนเทียน)
- (2) สำนักงานประกันสังคม เขตพื้นที่ 2 (ดินแดง)
- (3) สำนักงานประกันสังคม เขตพื้นที่ 3 (รามอินทรา)
- (4) สำนักงานประกันสังคม เขตพื้นที่ 4 (คลองเตย)
- (5) สำนักงานประกันสังคม เขตพื้นที่ 5 (ประชาชื่น)

นโยบายกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

(1) วางแผนฐานกราะกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมให้เป็นของประชาชน เพื่อ ประชาชนด้วยการปรับปรุงโครงสร้าง กำหนดบทบาทและการกิจ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะในการรับใช้ประชาชน และสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(2) สร้างฐานสวัสดิการและความมั่นคงทางสังคม ให้กับนายจ้างลูกจ้าง และผู้ต้องโอกาสในสังคมด้วยระบบบริการด้านสุขภาพอนามัย การรักษาพยาบาล การพัฒนาสมรรถภาพ การขยายการประกันสังคมไปยังผู้ประกอบอาชีพอิสระ และสถานประกอบการที่มีลูกจ้างน้อยกว่า 10 คน ทั้งกองทุนเงินทดแทนและกองทุนประกันสังคม เพื่อให้ครอบคลุมประชาชนอย่างกว้างขวางและเร่งรัดการให้สิทธิประโยชน์ ด้านชราภาพและสงเคราะห์บุตร ภายในปี 2541 ตลอดจนพัฒนาภูมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะภูมายประกันสังคม ภูมายที่เกี่ยวกับ

จากการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคมที่ผลให้บังคับกับสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 และได้ขยายผลบังคับใช้กับสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2536 และในอนาคต จะต้องขยายความคุ้มครองให้แก่ลูกจ้างในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างต่ำกว่า 10 คน อีกด้วย สำนักงานประกันสังคมยังมีการกิจจะต้องขยายสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม จาก

เดิมที่มีการคุ้มครองใน 4 กรณี คือ การประสนอันตราย หรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย อันไม่ใช่เนื่องจากการทำงาน และคดจอดบุตรเพิ่มอีก 3 กรณี คือ การสูงเคราะห์บุตรและชราภาพ ซึ่งจะมีผลใช้บังคับภายในปี 2541 สำหรับกรณีว่างงานนั้น เมื่อสำนักงานมีความพร้อมเมื่อใดจะตราเป็นพระราชบัญญัติประกาศใช้ต่อไป เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่กระทรวงได้มอบให้สำนักงานประกันสังคม ยึดเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ผลการดำเนินการที่ผ่านมาของสำนักงานประกันสังคมสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 1

จากการกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ และผลการดำเนินงานที่ผ่านมาดังกล่าว ข้างต้นจะเห็นว่า สำนักงานประกันสังคม มีภารกิจและความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นทุกปี และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ ในขณะที่ปัจจุบันรัฐได้มีนโยบายในการปรับปรุงระบบราชการ โดยมีมาตรการกำหนดขนาดกำลังคนภาครัฐ เพื่อชลออัตราการเพิ่มของค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรโดยรวม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการพิจารณาใช้ประโยชน์จากกำลังคนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ และเพื่อปรับโครงสร้างกำลังคนภาครัฐให้มีขนาดกะตัวรัตมีประสิทธิภาพสูง โดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน และสำนักงาน ก.พ. ได้อনุมัติกำหนดตำแหน่งตามแผนอัตรากำลัง 3 ปี ในสำนักงานประกันสังคมในปี พ.ศ.2539-2542 โดยคงจำนวนข้าราชการไว้ตามอัตราเดิมแต่ได้ปรับปรุงกำหนดตำแหน่งบางตำแหน่งให้สูงขึ้น เพื่อเป็นวัյุและกำลังใจแก่ข้าราชการในการปฏิบัติหน้าที่ หลังจากที่สำนักงานประกันสังคม ได้มีการแต่งตั้งให้ข้าราชการดำรงตำแหน่งตามแผนอัตรากำลัง 3 ปีแล้ว ปรากฏว่าบางจังหวัดมีสถานประกอบการ และจำนวนลูกจ้างเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และจำเป็นต้องขยายหน่วยบริการเขต หรือสาขาไปยังพื้นที่นั้นๆ ทำให้มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ กองการเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมจึงต้องวิเคราะห์ครอบอัตรากำลังที่เหมาะสมโดยใช้วิธีการเกลี่ยข้าราชการไปช่วยปฏิบัติในจังหวัดหรือพื้นที่ที่มีความจำเป็นจริงด่วน และมีการวิเคราะห์จัดสรรครอบอัตรากำลังในการจ้างพนักงานประกันสังคม เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานในแต่ละจังหวัดเขต หรือสาขา เพื่อให้งานในสำนักงานสามารถดำเนินไปได้ เป็นการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ ระบบการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและสภาวะการณ์ปัจจุบัน และต่อไปในอนาคตของต่างๆ ในส่วนกลางจะเป็นเพียงผู้รับผิดชอบในงานด้านวิชาการ กำกับดูแล วิเคราะห์ ตรวจสอบรายงานของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเขตและสาขาประจำเดือน เพื่อร่วมรวมเป็นข้อมูลการปฏิบัติงานและพัฒนาระบบของสำนักงาน

ประกันสังคมในแต่ละปีต่อไป และกองต่างๆ จะมีแผนงานในการอ Ook ตรวจงานที่รับผิดชอบ ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดด้านเอกสารพร้อมทั้งให้คำแนะนำ รวมถึงการจัดวางระบบที่ มีการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายของสำนักงานประกันสังคม นอกจากนี้แล้วสำนักงานประกัน สังคม จะมีผู้ตรวจสอบราชการกรมกำกับดูแล ตรวจ เร่งรัด ติดตาม ให้คำปรึกษาแนะนำ รับฟัง ความคิดเห็นประชาชนให้ข้อเสนอแนะแก่สำนักงานประกันสังคมจังหวัด เช่น และสาขาใน ภาพรวมของแต่ละหน่วยงานอีกขั้นตอนหนึ่ง สำนักงานบริการจะมีสำนักงานประกันสังคมเขต สำนักงานประกันสังคมจังหวัดและสาขา เป็นผู้ให้บริการรวมถึงการกระจายอำนาจหน้าที่ที่มี ออยู่ให้เพิ่มขึ้นแก่สำนักราชการเพื่อลดขั้นตอนในการทำงานและสามารถดำเนินงานได้เบ็ดเสร็จ ภายในคนเดียว กัน และขณะนี้สำนักงานประกันสังคมกำลังศึกษาในเรื่องการมอบอำนาจใน การปฏิบัติหน้าที่ให้แก่พนักงานประกันสังคม เพื่อให้การบริการที่สะดวกรวดเร็ว แก่ผู้มาติดต่อ งานยิ่งขึ้นภายใต้ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่อย่างจำกัด

ถึงแม้ว่าสำนักงานประกันสังคมจะมีระบบการตรวจสอบที่ดี ทั้งการตรวจสอบ จากหน่วยตรวจสอบภายใน การตรวจสอบจากกองต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการตรวจสอบโดย ผู้ตรวจสอบราชการ ซึ่งจะรับผิดชอบในเขตพื้นที่ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วก็ตาม แต่จากการ ปรับเปลี่ยนบทบาทระบบการทำงาน ที่นำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการพัฒนาระบบการทำงาน ให้มีความสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น แต่ขณะนี้การดำเนินการวางแผนคอมพิวเตอร์ยังไม่แล้วเสร็จ ทุกจังหวัด บุคลากรของสำนักงานประกันสังคม จึงต้องรับภาระหลายบทบาทหน้าที่ เช่น บุคลากร 1 คน หากรับผิดชอบในด้านการรับเงินก็จะต้องรับชำระเงินทั้ง 2 กองทุน และจะ ต้องนำเงินไปฝากธนาคาร จัดทำรายงานประจำวัน และจัดทำบัญชีในขณะเดียวกันบางครั้งยัง ต้องช่วยงานในฝ่ายอื่นในกรณีที่เจ้าหน้าที่ในฝ่ายนั้นออกไปตรวจสอบสถานประกอบการจึงทำ ให้บุคลากรดังกล่าวมีการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะหนึ่งมาเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่อีกด้าน หนึ่ง ซึ่งเกิดจากการมีบุคลากรที่จำกัด และการพัฒนาระบบงานยังไม่สมบูรณ์ ก่อปรกับสภาพ ความเจริญทางวัสดุในสังคมปัจจุบัน ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่มากขึ้นทุกขณะ พื้นฐาน สถานะทางครอบครัวที่แตกต่างกัน ประสบการณ์และอุดมการณ์ที่แตกต่างกันได้รับมาจากหน่วย งานเดิม (เนื่องจากสำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานใหม่ จำเป็นที่ต้องรับโอนบุคลากร จากหน่วยงานอื่น) แตกต่างกันหากบุคลากรขาดซึ่งจริยธรรมแล้ว การใช้อำนาจหน้าที่แสวงหา ประโยชน์ โดยมิชอบยอมจะเกิดขึ้นได้ การบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม ก็จะไม่มี

ประสิทธิภาพลูกจ้างผู้ประกันตน นายจ้าง และรัฐวิสาหกิจสัญญาเสียสิทธิและประโยชน์อันเพียงได้ และจากสถิติการกระทำผิดวินัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องทุจริตต่อหน้าที่ราชการของสำนักงานประกันสังคม แม้จะมีไม่มากนักแต่ก็มีแนวโน้มว่าจะมีกระทำการผิดมากขึ้นดังปรากฏในตารางที่ 2 ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่องการhamatการในการป้องกันการใช้อำนาจและความท้าทายของหัวหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมจังหวัด เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ หาสาเหตุ และhamatการในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่และความท้าทายของหัวหน้าที่โดยมีขอบเขต

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- (1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของการใช้อำนาจหน้าที่และความท้าทายของหัวหน้าที่โดยประโยชน์โดยมีขอบเขต
- (2) เพื่อhamatการในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่และความท้าทายของหัวหน้าที่โดยมีขอบเขต

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

- (1) ศึกษาเกี่ยวกับการบริการเฉพาะของฝ่ายเงินสมทบ และการตรวจสอบ ฝ่ายประโยชน์ทดแทน และฝ่ายการเงินและบัญชีทั้งด้านกองทุนเงินทดแทน และด้านกองทุนประกันสังคมจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งงานทั้ง 3 ฝ่าย ดังกล่าวเป็นงานหลัก (Line) ใน การให้บริการแก่ลูกจ้างผู้ประกันตน และนายจ้าง

(2) ศึกษาจากเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบ ในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดระดับหัวหน้าฝ่าย หรือประกันสังคมจังหวัด

(3) พื้นที่ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด ซึ่ง ผู้ศึกษาได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ตรวจสอบราชการกรม ประจำบดด้วยจังหวัดซึ่งภูมิภาคราชสมิมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ มหาสารคาม เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา แม่ฮ่องสอน ลำพูน และลำปาง รวม 12 จังหวัด ซึ่งจังหวัดดังกล่าวมีกรอบอัตรากำลังข้าราชการที่แตกต่าง กัน สามารถจัดแบ่งกลุ่มได้ 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 มีกรอบอัตรากำลัง 32 อัตรา ได้แก่ เชียงใหม่ นครราชสีมา
 กลุ่มที่ 2 มีกรอบอัตรากำลัง 18 อัตรา ได้แก่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน
 กลุ่มที่ 3 มีกรอบอัตรากำลัง 13 อัตรา ได้แก่ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ มหาสารคาม

สรุนทั่ว

กลุ่มที่ 4 มีกรอบอัตรากำลัง 10 อัตรา ได้แก่ พะเยา แม่ฮ่องสอน ศรีสะเกษ

(4) ในการศึกษาครั้งนี้จะไม่ครอบคลุมไปถึง พนักงานของสำนักงานประกันสังคมซึ่งอยู่ภายใต้ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ. 2540 และในปัจจุบันยังไม่มีการมอบหมายภาระหน้าที่อันเกี่ยวให้เกิดอำนาจเทียบเท่าพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตาม พ.ร.บ.ประกันสังคม โดยเฉพาะในเรื่องการรับ-จ่ายเงิน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) เพื่อทราบถึงสาเหตุของการใช้อำนาจหน้าที่ แล้วหาประโยชน์โดยมิชอบ

(2) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แล้วหาประโยชน์โดยมิชอบ

(3) เพื่อใช้เป็นคู่มือให้ผู้ตรวจสอบการกรรมให้ในการปฏิบัติงานตรวจสอบตามผลการปฏิบัติงานของสำนักงานประกันสังคมจังหวัด

(4) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน เสริมสร้างความมั่นคงให้กับกองทุนในสำนักงานประกันสังคม

(5) เพื่อให้ลูกจ้างผู้ประกันตนและนายจ้างได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็วถูกต้องและเป็นธรรม

(6) เพื่อภาพพจน์และชื่อเสียงที่ดีของสำนักงานประกันสังคม

THE NATIONAL BANK OF INDIA LTD.
LAWRENCE ROAD, CALCUTTA

Date of issue	Amount in Rupees			Amount in Pounds sterling		
	One Rupee Notes	Ten Rupee Notes	Twenty Rupee Notes	One Pound Notes	Ten Pounds Notes	Twenty Pounds Notes
25.3.4	30,255	2,93	773,73	1,178.19	2.75	623.80
25.3.5	30,949	3,87	2,102.78	6,594.35	3.02	753.31
25.3.6	55,623	4,62	2,643.03	8,334.54	3.36	926.51
25.3.7	65,181	4,97	3,286.41	10,462.32	4.25	1,163.39
25.3.8	73,604	5,18	4,680.85	12,517.85	4.40	1,370.03
25.3.9	82,582	5,59	6,315.84	14,612.24	5.43	1,609.50

ตารางที่ ๒ ตัวอย่างร่องรอยของรากและลำต้นสีของต้นไม้ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากไฟป่า

ที่	หมายเลขต้นไม้	จำนวนต้นที่มีรากและลำต้นสี	จำนวนต้นที่มีรากและลำต้นสี			หมายเหตุ
			ต้นที่มีรากและลำต้นสี	ต้นที่มีรากและลำต้นสี	ต้นที่มีรากและลำต้นสี	
2533	1-2 3-5 6 ชนิด	- - -	- - -	- - -	- - -	
2534	1-2 3-5 6 ชนิด	- 1 -	- - -	- - -	- - -	
2535	1-2 3-5 6 ชนิด	- 3 1	- 2 -	- - -	- - -	
2536	1-2 3-5 6 ชนิด	1 2 1	- 1 -	- - -	- 1 -	
2537	1-2 3-5 6 ชนิด	1 3 2	1 2 1	1 2 1	1 1 1	

號	中華人民共和國 農業部			中國科學院植物 研究所			中國科學院植物 研究所		
	植物名稱	學名	分佈地點	植物名稱	學名	分佈地點	植物名稱	學名	分佈地點
2538	1-2	2	-	-	-	-	2	-	-
	3-5	5	1	1	-	-	4	-	-
	6 花葉	2	-	-	-	-	2	-	-
2539	1-2	1	-	-	-	-	1	-	-
	3-5	6	4	1	-	-	1	-	-
	6 花葉	1	1	1	-	-	-	-	-
2540	1-2	1	1	-	-	-	-	-	-
	3-5	3	2	-	-	-	1	-	-
	6 花葉	1	1	-	-	-	-	-	-

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อความคิด

พฤติกรรมของมนุษย์ ป้อมมีที่มาจากการปัจจัยภายในของมนุษย์ อันได้แก่ ลักษณะของร่างกายและจิตใจที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษโดยทางกรรมพันธุ์ และ การเรียนรู้สังคม วัฒนธรรมที่จะเลิกที่จะน้อยกวาระดับเรียนรู้นี้เรียกว่าการถ่ายทอดทางสังคม (Socialization) หรือทางด้านอาชญากรรมเรียกว่าสิ่งแวดล้อม เมื่อนำสองสิ่งมารวมกัน จะเรียกว่าเป็นบุคลิกภาพของบุคคลนั้น และเมื่อมีสถานะการณ์ใดเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งก็จะได้รูปแบบอันเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ ดังสมการ

$$\boxed{\text{ธรรมชาติของสังคม}} + \boxed{\begin{array}{c} \text{สิ่งแวดล้อม} \\ \text{หรือ} \\ \text{การถ่ายทอดทางสังคม} \end{array}} = \boxed{\text{บุคลิกภาพ}}$$

$$\boxed{\text{บุคลิกภาพ}} + \boxed{\text{สถานะการณ์}} = \boxed{\text{พฤติกรรม}}$$

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อความคิดนี้ประกอบด้วย ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ และทฤษฎีปัมด้อย

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ (Need Theory)

Abraham H. Maslow (อ้างในisoغا ชูพิกุลชัย, 2529: 174-175) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์โดยเรียงลำดับความต้องการที่จำเป็นอย่างยิ่งของมนุษย์เริ่มจากขั้นพื้นฐานเรียงขึ้นไปเป็นลำดับ ดังนี้ คือ

- (1) ความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Needs)
- (2) ความต้องการความปลอดภัย และความมั่นคงในชีวิต (Safety Needs)
- (3) ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของบุคคลและต้องการความรัก (Belonging and love Needs)
- (4) ความต้องการที่จะมีศักดิ์ศรี (Self - Esteem Needs)
- (5) ความต้องการที่จะไปสู่จุดสมบูรณ์ของชีวิต และเข้าใจถึงความเป็นจริงในชีวิต (Self Actualization/Cognitive Understanding)

ซึ่งความต้องการทั้ง 5 ขั้น ดังกล่าวนั้น มาสโลว์ได้จำแนกความต้องการขึ้นที่ 1-4 เป็นความต้องการขั้นต่ำที่ร่างกายยังขาดอยู่ (Deficiency Needs) ดังนั้น มนุษย์จึงพยายามตามทุกวิถีทางที่จะให้ได้มาซึ่งความต้องการดังกล่าว เมื่อความต้องการขั้นที่ 1-4 ได้รับการตอบสนองแล้วก็จะแสวงหาความต้องการระดับสูงต่อไปคือขั้นที่ 5 ความต้องการขั้นสูงนั้น มาสโลว์ เรียกว่า ความต้องการพัฒนาตนเองให้เจริญงอกงาม (Growth Needs) ความต้องการชนิดนี้ เป็นแรงจูงใจที่จะกระตุ้นให้มนุษย์ฝ่าฟัน ซึ่งไม่ได้เป็นไปเนื่องจากภาระหรือภาระ แต่อย่างใด

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

ผู้ตั้งทฤษฎีนี้คือ Sigmund Freud (อ้างในisoغا ชูพิกุลชัย, 2529: 166-167) เป็นจิตแพทย์เชื้อสายเยอรมัน ได้คิดทฤษฎีจิตวิเคราะห์ขึ้น เพื่อศึกษาจิตของมนุษย์ที่มีอิทธิพลต่อนบุคคลภาพและจิตใต้สำนึกของมนุษย์ที่มีผลต่อการก่ออาชญากรรม ตามทัศนคติของพรอยด์เชื่อว่า โครงสร้างของบุคคลภาพที่อยู่ในจิตได้สำนึกของบุคคลประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. Id เป็นแหล่งรวมของแรงกระตุ้น ได้แก่ ความปราถนา (Desires) พลัง (Energy) แรงขับ (Urges) และสัญชาตญาณ (Instincts) Id เป็นพลังขับดันให้บุคคลกระทำการต่าง ๆ ตามความปราถนาโดยไม่รู้ตัว หรืออาจเรียกว่าเป็นสันดานดิบ หรือ สัญชาตญาณดั้งเดิมที่มีมาแต่กำเนิด

2. Ego เป็นความรู้สึกนึกคิด เป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ตระหนักถึงความเป็นจริงที่เพชญอยู่ ซึ่งจะพยายามให้ Id แสดงหาสิ่งที่ต้องการ เช่น ความสุข ความเพลิดเพลิน และหลีกเลี่ยงอันตราย ความเจ็บป่วย เป็นสัญชาตญาณแห่งการเกรง กลัวภัยและเอาตัวรอด และความเป็นตัวของตัวเอง Ego ไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิดแต่จะพัฒนาขึ้นมาภายหลังคลอดแบบค่อยเป็นค่อยไป จนในที่สุดจะซึ้งแน่ Id ได้ Ego จะทำหน้าที่เป็นตัวประสานระหว่าง Id กับ Superego

3. Superego เป็นความรู้สึกผิดชอบข้าวตี ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับ "มโนธรรม" มาก Superego จะทำหน้าที่ควบคุมยับยั้งซึ่งใจรู้สึกพิจารณาถึงความควร ไม่ควร Superego จะเกิดขึ้นตามแรงกดดันทางระเบียบสังคม ศีลธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ หรือที่เรียกว่า "การขัดเกลาทางสังคม" (Socialization) Superego จะพยายามกด Id ไว้ต่อต้าน เวลา ทั้ง Id และ Superego จะถูกเก็บไว้ในจิตใต้สำนึก (Subconscious) ในขณะที่ Ego เป็นความรู้สึกนึกคิด และบุคลิกภาพที่บุคคลแสดงออกมาเวลาปกติทั่วไป

บุคคลจะกระทำการผิดก็ต่อเมื่อ Superego ไม่สามารถกด Id ไว้ได้และ Id ก็มีพลังแรงกว่า Ego คือเมื่อบุคคลมีแรงปราถนาความต้องการสูง Id จึงมีพลังมากเกิดแรงขึ้นมากจน Superego และ Ego ไม่อาจยับยั้งได้ เมื่อนั้นบุคคลก็จะกระทำการต่าง ๆ ตามแต่ความต้องการของตนโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใด ๆ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว หากนำมารวิเคราะห์เกี่ยวกับสาเหตุของอาชญากรรมหรือ การกระทำการผิด ก็คือถ้าบุคคลได้รับการอบรมเลี้ยงดูดังแต่เด็กมาตี และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะพัฒนา Superego ให้เข้มแข็งอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าร่างกายจะบกพร่องหรือต้องเผชิญกับสถานการณ์บีบคั้นกดดันก็จะอดกลืนความรู้สึกความต้องการไว้ได้ มีความยับยั้งซึ่งไม่กระทำการความผิด

ในทางกลับกัน ถ้า Superego ได้รับการพัฒนาอย่างกระพร่องกระเพร่องคือไม่ค่อยได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เต็มตั้งแต่เด็ก อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี หรือได้รับแรงกระตุ้นทางด้านความต้องการ หรือความไม่พอใจทางเดินทางหนึ่งจนเกินขนาด ก็จะทำให้เกิดแรงขันสูงและมีแนวโน้มที่จะกระทำการผิดได้โดยง่ายเมื่อมีสิ่งมากระตุ้นและโอกาสอำนวย ก็จะกระทำการผิดได้โดยง่ายและทันที

ทฤษฎีปมด้อย (Inferiority Complex Theory)

ตั้งขึ้นโดยนักจิตวิเคราะห์ชื่อ Alfred Adler (อ้างในไสغا ชุมพิกูลชัย, 2529:168) แอดเลอร์เห็นว่าความบกพร่องทางด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ทุกคนเป็นช่นวนก่อให้เกิดความรู้สึกที่เรียกว่า "ปมด้อย" (Inferiority Complex) ซึ่งตามแนวความคิดนี้ เองที่ทำให้มนุษย์ต้องต่อสู้สร้างจุดเด่นในตนเองขึ้นมาลบล้างความรู้สึกมีปมด้อยนั้น ถ้าทำได้สำเร็จก็จะพ้นจากความรู้สึกมีปมด้อยไปสู่ภาวะรู้สึกภูมิใจ ในทางตรงกันข้ามถ้าไม่บรรลุเป้าหมาย ก็จำเป็นต้องสร้างหรือพัฒนาปมเป็นขึ้นมา คือ แสดงความยิ่งใหญ่หรือแสดงยำเกรง เพื่อปกปิดปมด้อยของตนเอง หรือบางครั้งก็ประกอบอาชญากรรมขึ้นเรียกร้องความสนใจและคิดว่าเป็นวิธีเดียวที่จะแสดงออกแล้วทำให้สาธารณะสนใจได้อย่างมาก บุคคลประเภทนี้ต้องการความสนใจจากผู้อื่น เพื่อชดเชยหาดแทน "ปมด้อย" ของตนเองที่ขาดหายไป

2.1.2 แนวคิดด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ

แนวคิดนี้เชื่อว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจซึ่งอยู่ภายในระบบสังคมเป็นตัวกำหนดให้เกิดอาชญากรรมด้วย บุคคลสำคัญที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับผลของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจต่อปัญหาอาชญากรรมนั้น ได้แก่ คาร์ล มาร์ก (Carl Marx) และ เฟรดริช เอนเกลส์ (Friedrich Engels) ได้เขียนหนังสือชื่อ "Communist Manifesto" ในปี 1849 ซึ่งเชื่อว่าปัญหาต่าง ๆ ในสังคมรวมตลอดถึงปัญหาอาชญากรรมด้วยนั้น มีผลมาจากการได้รับการบริการและสินค้าไม่เท่าเทียมกันในสังคม ซึ่งจะเป็นปัญหาควบคู่ไปกับสังคมเสนอทางแก้ก็คือต้องมีการเปลี่ยน

แปลง โครงการสร้างของสังคมใหม่โดยลินเชิง โดยการปฏิวัติสังคมใหม่ และเปลี่ยนระบบของเศรษฐกิจทั้งหมด แนวคิดของ มาร์ก นี้ ได้รับการสนับสนุนจากนักอาชญาวิทยาชื่อ บองเซ (William Adrien Bonger) ซึ่งเห็นด้วยว่าระบบเศรษฐกิจเป็นตัวก่อให้เกิดบรรยายกาศของกระบวนการผลักดันให้มีพฤติกรรมอาชญากร หรือการกระทำความผิดของมนุษย์ (Climate of Motivation for Criminal Behavior)

ในปัจจุบันแนวคิดของ Bonger มีผลการสำรวจวิจัยเกี่ยวกับอาชญากรรมพบว่า อาชญากรที่ก่ออาชญากรรม พื้นฐานส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มาจากการครอบครัวที่มีปัญหาภายนอกหรือมีรายได้ต่ำข้างต่ำจึงทำให้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าปัญหาทางเศรษฐกิจคือความยากจน เป็นสาเหตุหนึ่งในการก่ออาชญากรรมหรือการกระทำความผิดของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน

2.1.3 แนวคิดทฤษฎีเรื่องความขัดแย้งทางวัฒนธรรม (Theory of Culture Conflict)

ทฤษฎีนี้อธิบายถึงความขัดแย้ง การปรับตัวเข้ากันไม่ได้ทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนบางกลุ่ม (สังคมย่อย) ซึ่งอยู่ในสังคมใหญ่ที่มีต่อวัฒนธรรมมาตรฐานของสังคมรวม

ทฤษฎีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางวัฒนธรรมอีก ได้แก่ ทฤษฎีวัฒนธรรมรองหรือวัฒนธรรมย่อย ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

Thorston sellin (อ้างในอัณณพ ชูบำรุง, 2527:78-79) ได้อธิบายว่าความขัดแย้งทางวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ จะเป็นสาเหตุนำไปสู่การเกิดอาชญากรรม เมื่อกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมที่ต่ำกว่า หรือวัฒนธรรมรองลงไป อยู่ท่ามกลางสังคมใหญ่ซึ่งมีวัฒนธรรมที่มีมาตรฐานสูงกว่าพวกที่มีวัฒนธรรมต่ำกว่านั้น มีพฤติกรรมฝ้ายฟืนและเมิดกฎหมาย เป็นไป และมาตรฐานของวัฒนธรรมที่สูงกว่าตนกล้ายเป็นการกระทำความผิดก่อความไม่สงบในสังคม ถ้าจะกล่าวให้เข้าใจง่ายขึ้นก็คือ กลุ่มชนที่มาจากพื้นเพทที่มีการศึกษาต่ำ ฐานะทางเศรษฐกิจ "ไม่ดี" ยากจน มีอาชีพใช้แรงงาน รายได้ต่ำ สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยไม่ดี หรืออยู่พม่าจาก ชนบทที่ห่างไกลความเจริญ จะไม่อาจปรับพฤติกรรมให้เข้ากับวัฒนธรรมของสังคมที่เจริญสูงกว่าอย่างในเมืองหลวงได้

เชลลิน กล่าวว่าการขัดแย้งทางวัฒนธรรมมีหลายแบบ เช่นความขัดแย้งในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกัน และความขัดแย้งของกลุ่มวัฒนธรรมที่ต่างกัน

ความขัดแย้งของกลุ่mwัฒนธรรมเดียวกัน เกิดจากผลของการพัฒนาทางสังคมและเทคโนโลยี ตลอดจนมาตรฐานการครองชีพไม่ทัดเทียมกัน ทำให้เกิดการแตกแยกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยต่างๆ ที่มีค่านิยมแตกต่างกันไป ซึ่งอาจทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นและเป็นสาเหตุให้เกิดอาชญากรรมหรือการกระทำความผิดได้

2.1.4 ทฤษฎีความสัมพันธ์แตกต่าง (Theory of Differential Association)

ทฤษฎีความสัมพันธ์แตกต่าง หรือนักอาชญาวิทยาบางท่านเรียกว่าทฤษฎีความแตกต่างในการคบหาสมาคม หรือทฤษฎีสมาคมกับกลุ่มที่แตกต่าง

ชั้หเซอแลนด์ (Edwin H.Sutherland) ตั้งทฤษฎีนี้เนื่องจากได้แนวความคิดจากทฤษฎี "กฎการเลียนแบบ" (Law of Imitation) ของ Tarde จึงเกิดความสนใจและนำมาปรับปรุงกันแนวความคิดของตนเองในเรื่องอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการก่ออาชญากรรม หรือการกระทำความผิด แล้วสร้างขึ้นเป็นทฤษฎีความสัมพันธ์แตกต่างนี้ขึ้น

ชั้หเซอแลนด์ มีความเห็นว่าอาชญากรรมเป็นผลของการคบค้าสมาคมระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่มนบุคคลกับแบบของอาชญากร (Criminal Patterns) ยิ่งมีการคบหาสมาคมที่สม่ำเสมอและใกล้ชิดมากเท่าใด บุคคลนั้นก็ยิ่งกล้ายเป็นอาชญากรเร็วขึ้นเท่านั้น

นอกจากนี้ความเครียดทางอารมณ์ในบ้าน ก็มีความสำคัญต่อการขับบุคคลนั้นออกจากบ้านและเข้าติดต่อกับผู้กระทำความผิด ชั้หเซอแลนด์ (อ้างในปูรชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2531:115) อธิบายว่าพฤติกรรมของอาชญากร หรือการกระทำความผิดนั้นสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่น ๆ ได้โดยขบวนการดังต่อไปนี้

(1) พฤติกรรมอาชญากร หรือการกระทำความผิดเกิดจากการเรียนรู้และการเรียนรู้เกิดจากการคบหาสมาคมกับผู้อื่นซึ่งมีการติดต่อสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดจนทำให้บุคคลนั้นได้รับการยอมรับภายในกลุ่ม และเกิดขบวนการเรียนรู้ ถ่ายทอดทั้งจากคู่พูด การกระทำ หรือการให้ข้อมูลต่าง ๆ

(2) การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร หรือการกระทำความผิด หมายความ รวมถึงวิธีการประกอบอาชญากรรมหรือการกระทำความผิด เทคนิค แรงจูงใจ ทัศนคติ และการหาเหตุเข้าข้างตัวเอง เพื่อจะประกอบอาชญากรรมหรือการกระทำความผิด

(3) แรงจูงใจหรือแรงผลักดันภายในของบุคคลที่จะทำให้ประกอบอาชญากรรม หรือการกระทำความผิดขึ้น เรียนรู้ได้จากข้อกำหนดของกฎหมาย โดยแยกเป็นที่ชื่นชอบ และไม่ชื่นชอบ หรือข้อกฎหมายข้อใดควรเคารพไม่กล้าละเมิด และข้อกำหนดใดไม่ควรเคารพและกล้าที่จะละเมิด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลผู้เป็นอาชญากรหรือผู้กระทำความผิด จะอยู่ในแวดวงของสังคมหรือกลุ่มสังคมที่เคารพกฎหมาย หรือสังคมที่สมาชิกชอบละเมิดกฎหมายและสังคมทั้งสองแบบนี้ สังคมใดมีอิทธิพลต่อเขามากกว่ากัน

(4) การที่บุคคลจะกระทำความผิดเป็นอาชญากร ก็เพราะมีแนวโน้มเอียงไปในทางสังคมหรือกลุ่มสังคมนั้นชอบละเมิด ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ ไม่เคารพกฎหมายมากกว่าสังคมที่เคารพกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นหลักสำคัญของทฤษฎีนี้

2.1.5 ระบบราชการ (Bureaucracy)

Peter M. Blau (อ้างใน อรุณ รักธรรม, 2537:56) ได้สรุปคุณลักษณะต่าง ๆ ของระบบราชการของ Max-Weber เป็นประเด็นใหญ่ 8 ประการด้วยกันคือ

(1) กิจกรรมปกติธรรมดा ๆ มีความมุ่งหมาย แบ่งโครงสร้างกันตามหน้าที่อย่างชัดเจนแน่นอน

(2) มีการแบ่งงานกันทำตามหลักความสามารถอย่างเป็นระบบ

(3) ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานขึ้นอยู่กับระเบียบวินัยอย่างชัดเจน อย่างเป็นระบบเพื่อสะดวกในการควบคุมวินัยของข้าราชการ

(4) ปฏิบัติงานโดยอาศัยกฎข้อบังคับโดยทั่วไปทุกกรณี

(5) จัดองค์การตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับชั้น (Hierarchy)

(6) ข้าราชการย้อมขึ้นอยู่กับอำนาจหน้าที่ (Authority) ในราชการเท่านั้น (Impersonality)

(7) ผู้ที่เข้ารับราชการทั้งหลาย ได้รับการคัดเลือกบนมาตรฐานของคุณสมบัติในทางวิชาการ มีการสอบแข่งขัน มีปริญญาบัตรหรือประกาศนียบัตรรับรอง หรือการฝึกอบรม หรือทั้งสองอย่าง

(8) การเข้ารับราชการถือเป็นอาชีพ (Career) ซึ่งมีระบบในการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งโดยถือระบบอาวุโสหรือความสำเร็จของงานหรือทั้งสองอย่าง

crozier ให้ความหมายขององค์กรราชการไว้ 4 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง 1.1 ระบบราชการคือองค์กรที่ปักครองโดย กรม กอง... ของรัฐ และข้าราชการได้มาโดยการแต่งตั้งมิใช่เลือกตั้ง โดยจัดสายการบังคับบัญชาตามลำดับขั้น ขึ้นอยู่กับอำนาจหน้าที่ คำสั่ง ระเบียน 1.2) ระบบราชการ คือ องค์กรที่มีเหตุผล ความชอบธรรมตามกฎหมายในการปฏิบัติกิจกรรม จัดการโดยระบบกฎหมาย 1.3) ระบบราชการหมายถึง องค์กรที่ทำงานช้า ๆ (Slowness) งานธรรมดា (Routine) มีขั้นตอนสลับซับซ้อน ปัดความรับผิดชอบเพื่อให้มีความเข้าใจระบบราชการ ยิ่งขึ้นไปโดยการเบรเยินเทียบกับองค์การสมัยใหม่ในด้านต่าง ๆ คือ

องค์กรระบบราชการ: 1) กำหนดโดยคุณวุฒิที่เกี่ยวกับงานโดยเฉพาะ 2) คุณวุฒิเหล่านี้สร้างขึ้นเป็นกฎระเบียบ 3) ประยุกต์ใช้โดยถ้วนหน้ากัน ส่วนองค์กรสมัยใหม่นี้เป็นการเน้น 1) คุณวุฒิที่อาจจะไม่เกี่ยวกับงานแต่เกี่ยวกับมนุษย์ ความซื่อสัตย์ต่อผู้ปักครอง เป็นสิ่งที่พึงประสงค์ 2) ไม่มีกฎเกณฑ์ของทางราชการ แต่เป็นระบบกรรมการคำสั่ง พิเศษชั่วคราวเท่านั้น 3) เจตจำนงค์ของผู้ปักครองเปลี่ยนแปลงไปตามควรแก่กรณีไป

ประการที่สอง ระบบราชการกำหนด โดยความพึงพอใจต่อเนื่องในหน้าที่-ราชการ เพื่อสนองความต้องการของผู้รับบริการหรือประชาชนแต่องค์กรสมัยใหม่นี้เน้นอยู่กับ Part time administrations ที่มอบหมายให้เป็นเรื่อง ๆ ไป

ประการที่สาม ระบบราชการปักครองบังคับบัญชาโดยอาศัยหลักของการบังคับบัญชา (Principle of office Hierarchy) คือ นาย-ลูกน้อง นั้นคือ การมอบอำนาจหน้าที่ (Delegation of Authority) แต่องค์กรสมัยใหม่ การมอบหมายอำนาจหน้าที่อาจจะก้าวถ่างกัน ผู้ที่อยู่เหนือกว่าไม่แน่เสมอไปว่าจะมีอำนาจ ความรับผิดชอบมากกว่าเสมอไป แต่ออาศัย

หลักการพัฒนาองค์การ คนที่อยู่ใกล้ชื้นกับข้อมูลและปัญหาน่าจะมีความรู้มากกว่า และความรู้คืออำนาจ (Knowledge is power)

ประการที่สี่ คือ การบริหารระบบราชการ อาศัย กฎ ระเบียบ ที่เป็นเอกสารการติดต่อระหว่างตัวแทนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับกระทรวง ทบวง กรมเดียวกัน หรือต่างกรมต่างกองกัน จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรจะทำตัวยิ่งยากไม่ได้ งานหนังสือจึงมีมากแต่ก็เป็นหลักฐานดี ใช้อ้างอิงและกันหลงลืม ส่วนองค์การแบบใหม่นั้นการติดต่อสื่อสารการสั่งงาน มีแนวโน้มที่จะเป็นด้วยคำพูดจากปาก การจดจำ ความสนใจพิเศษของคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ

ดังนั้นบุคลากรในองค์การจึงไม่ใช้สัมพันธ์กันตามหน้าที่ทางการเท่านั้น แต่จะมีความสัมพันธ์กันแบบไม่เป็นทางการด้วยไม่จำเป็นต้องเป็นแบบที่เป็นปฏิบัติกับโครงสร้างแบบทางการเสมอไป บางที่ครองข้าม มันจะช่วยทำให้แก้ปัญหาขัดข้องได้ด้วย และองค์การแบบราชการนี้จะมีลักษณะเป็นสำนักงานที่เต็มไปด้วยแฟ้มจำนวนมหึมา และในกองแฟ้มนี้เองจะมีแฟ้มของเรabantอยู่ด้วย ซึ่งตามทัศนะของ Max Weber นั้น การบริหารงานในองค์การสมัยใหม่ยอมเขียนอยู่บนฐานของเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษร (Written Documents) เป็นเงื่อนไขในการติดต่อราชการและการติดต่อกันของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นการส่วนตัวยอมตรงกันข้ามกับระบบการติดต่อราชการที่เป็นจริง บางครั้งถึงกับคนละเรื่องกับคำสั่ง การบังคับบัญชาของราชการเสียด้วยข้ามไป ซึ่งดูเหมือนว่า Weber ไม่สนใจข่ายการติดต่อระหว่างมนุษย์โดยไม่เป็นทางการที่ต้องเกิดขึ้นในระบบราชการโดยอัตโนมัติ

2.1.6 การควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการ (Service system Quality Control)

การควบคุมระบบการให้บริการ (อ้างในวิชัย รูปปั้นดี ,2534:533-572) หมายถึงการจัดการเกี่ยวกับการควบคุม ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลตลอดจนสนับสนุนให่องค์ประกอบทุกส่วนของระบบการให้บริการซึ่งได้แก่ทรัพยากรทางการบริหารบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ งบประมาณ องค์กร สถานที่ และผู้รับบริการ ให้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ และขณะเดียวกันก็ต้องมีการประสานสัมพันธ์ในหน้าที่ระหว่างกันอย่างสอดคล้องเหมาะสม อันจะทำให้ผลผลิตของระบบ คือ การให้บริการมีคุณภาพตามต้องการ และจะทำให้การใช้

ทรัพยากรของระบบดำเนินไปอย่างเหมาะสม ประยุต มีประสิทธิภาพ และควบคุมคุณภาพ ระบบการให้บริการนี้ จำแนกวัตถุประสงค์ที่สำคัญได้ 3 ประการ คือ

(1) เพื่อให้ได้การบริการที่มีคุณภาพเป็นที่พอใจของผู้รับบริการ คือ ตรง ต่อความต้องการ มีความถูกต้อง มีความสมบูรณ์ครบถ้วน มีความกระหัดรัด มีความรวดเร็ว และทันสมัย ตลอดจนลื้นเปลืองค่าใช้จ่ายต่อ

(2) เพื่อดูแลรักษาให้ระบบการให้บริการมีประสิทธิภาพสมบูรณ์เต็มศักยภาพ

(3) เพื่อการพัฒนาระบบการให้บริการ

ขอบข่ายของการควบคุมคุณภาพของระบบการให้บริการมีทั้งทางด้านที่เป็นภาระงานและด้านผู้รับผิดชอบ ในด้านที่เป็นภาระงานนั้นครอบคลุมถึง (1) การควบคุมคุณภาพให้ส่วนต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของระบบการให้บริการทำหน้าที่ของตน อย่างสมบูรณ์ (2) การควบคุมระบบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนต่าง ๆ ของระบบการให้บริการและ (3) การพัฒนาระบบการให้บริการ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของระบบที่เปลี่ยนแปลงไป ส่วนในด้านผู้รับผิดชอบ คือผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกคน ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในระบบการให้บริการนี้ ๆ จะมีบทบาทร่วมกันใน การรับผิดชอบควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการ

ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการวางแผนกับการควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการ

การควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการ ไม่อาจเกิดขึ้นหรือดำเนินการไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพโดยปราศจากการวางแผนเนื่องจากจะต้องมีการจัดเตรียมทรัพยากร การบริหารด่าง ๆ เช่น บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการดำเนินงาน ในขณะเดียวกัน หากพบว่ามีภาระงานส่วนใดที่สามารถแยกย้ายออกมารับผิดชอบได้ หรือตามลำดับก่อนหลังได้ ก็อาจแยกมาวางแผนเฉพาะส่วนได้ซึ่งเรียกว่า การจัดทำโครงการนั้นเอง นอก จากนี้การควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการจะเป็นไปได้และมีประสิทธิภาพมากน้อย

เพียงไรบ้างต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของหน่วยงานหรือของผู้บริหารที่จะสนับสนุนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์ มีแนวทางที่ชัดเจน และจัดสรรงรรพยากรอย่างพอเพียงอีกด้วย

การควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการ จำเป็นต้องมีการจัดตั้งค์การ เพื่อเป็นกลไกรองรับ มีโครงสร้างการดำเนินงาน มีบุคลากรรับผิดชอบแน่นอน อันจะทำให้การควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันการควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการที่ทำหน้าที่ส่งข้อมูลป้อนกลับ ให้มีการจัดตั้งค์การของระบบการให้บริการด้วยการปรับปรุงโครงสร้างและปรับปรุงงานให้เป็นองค์การที่มีบทบาทในการควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการที่เหมาะสมด้วย ในระบบการให้บริการใดๆ ก็ตามจะมีการอำนวยการ ซึ่งเป็นกิจกรรมการบริหารที่เน้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของคน เช่น การสื่อสาร การประสานงาน การสูงใจ ฯลฯ เพื่อนำคนไปสู่เป้าหมายของงาน ดังนั้น การอำนวยการจึงมีส่วนที่เอื้อต่อการควบคุมคุณภาพของระบบการให้บริการ โดยพื้นฐานอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ได้ การควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการอาจจำเป็นต้องมีการปรับปรุงด้านการอำนวยการด้วย เช่น มีการอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีส่วนเอื้อต่อการควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการให้มากขึ้นด้วย

องค์ประกอบการควบคุมคุณภาพระบบการให้บริการ

ในการควบคุมคุณภาพ ของระบบโดยทั่วไปมีองค์ประกอบสำคัญๆ อยู่

4 ประการ คือ

- (1) มาตรฐานการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นเพื่อควบคุมคุณภาพของระบบการให้บริการ
- (2) การวัดผลในระบบการให้บริการสำหรับงานใดงานหนึ่ง
- (3) การเปรียบเทียบผลงานเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลงานกับมาตรฐาน และ
- (4) การปรับแก้การดำเนินการ จะเป็นตัวชี้บอกร่วมกับว่าจะต้องมีการแก้ไขอะไรบ้าง เพื่อให้เกิดคุณภาพในการทำหน้าที่อย่างครบถ้วนของระบบการให้บริการ

โดยเหตุที่การควบคุมคุณภาพของระบบนั้นต้องมีองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น ซึ่งบางครั้งมีความยุ่งยากที่จะกำหนดใช้ได้อย่างเหมาะสม อาจต้องอาศัยการทดลอง และ ประสบการณ์ในการควบคุมคุณภาพจริง หรืออาจต้องใช้วิธีการค้นคว้าวิจัยเข้าช่วย นอกจากนี้องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นของการการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพ แวดล้อมของระบบอยู่เสมอ ดังนั้นวิธีการควบคุมคุณภาพ จึงมุ่งเน้นการควบคุมแต่ละด้าน ตามลักษณะการเน้นของมาตรฐาน เครื่องมือที่ใช้วัดและความรู้ประสบการณ์ของผู้วัดด้วย วิธีการวัดคุณภาพของระบบการให้บริการ อาจแบ่งได้เป็นวิธีหลักได้ 4 วิธี คือ 1) การ ควบคุมวิธีที่เน้นปริมาณ 2) การควบคุมวิธีที่เน้นคุณภาพ 3) การควบคุมวิธีที่เน้นเวลา และ 4) การควบคุมวิธีที่เน้นการลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสีย

2.2 งานที่วิจัยเกี่ยวข้อง

2.2.1 รายงานการวิจัยเรื่อง “มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบ ปราบการประพฤติมิชอบในวงราชการ” โดยดร.ยงยุทธ สาระสมบัติ และคณะ ซึ่งดำเนินการ วิจัย ระหว่างตุลาคม 2525 ถึงมีนาคม 2527 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูก ดำเนินการทางวินัยและกรรมการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัยมีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญที่นำไปที่ทำให้ข้าราชการประพฤติมิชอบที่สำคัญมากที่สุด 2 ประการ คือ ปัญหาเรื่องการเงินและ คิดว่าเป็น เรื่องเล็กน้อยไม่คิดว่าจะเป็นความคิดในขณะที่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัย ให้ความ เห็นสาเหตุ ที่สำคัญที่นำไปคือความรู้เท่าไม่ถึงกันมีภาระความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของ การกระทำการผิดกฎหมายต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยว กับการรักษาวินัยพบว่า สาเหตุที่สำคัญในการกระทำการผิดกฎหมายต่างๆ อาจจำแนกได้เป็น 5 สาเหตุใหญ่ๆ คือ

(1) ระบบราชการ เช่น บุคลากรเดียวมีความรับผิดชอบมากเกินไปผู้บังคับ บัญชาขาดดุลธรรมาของนักปักครองที่ดี ขึ้นตอนในการทำงานก่อให้เกิดโอกาสกระทำการผิดได้ ง่าย

(2) กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ เช่น การกระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงกัน กระทำการผิดโดยไม่รู้ตัว กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับไม่รัดกุมเหมาะสม

(3) ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ความประพฤติส่วนตัว ปัญหาหนี้สิน ปัญหาทางครอบครัว ขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

(4) ปัจจัยแวดล้อมในสถานที่ปฏิบัติงาน เช่น สาเหตุโทรศัพท์กันเป็นส่วนตัว

(5) ปัจจัยแวดล้อมภายนอกสถานที่ปฏิบัติงาน เช่น รายได้ไม่เพียงพอ (ปัญหาทางเศรษฐกิจ) ไม่เข้าใจนโยบายของหน่วยงานหรือประเพณีแห่งท้องถิ่น

2.2.2 รายงานการวิจัยเรื่อง “การศึกษาฐานแบบสร้างวินัยข้าราชการและปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ กระทรวงมหาดไทยและการกร่างสาธารณสุข” โดย ดร.เครือวัลย์ ลิ่มอภิชาต และคณะ ซึ่งได้ดำเนินการวิจัย พ.ศ.2529-2530 จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ทรงคุณวุฒิ 49 ท่าน สรุปได้ว่าการกระทำผิดวินัยเป็นผลจากปัญหาดังนี้

(1) สภาพพื้นฐานทางวัฒนธรรมและจริยธรรมของสังคม ความหลงผิดในคำนิยม เช่น ฟุ่มเฟือย การแบ่งพรครแบ่งพวก ภายใต้อิทธิพลของระบบอุปถัมภ์การวางแผนเมืองต่อพุทธิกรรมอันไม่พึง平坦นาต่าง ๆ วัฒนธรรมที่ล้าหลัง ฯลฯ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยเกื้อกูลให้ข้าราชการประพฤติดอกดังนี้

(2) สภาพพื้นฐานทางการเมืองและสังคม ความบกพร่องทางคุณธรรมของข้าราชการการเมืองที่ใช้อำนาจสั่งการข้าราชการประจำอย่างไม่ถูกต้องยอมส่งผลถึงข้าราชการและกำลังใจของข้าราชการประจำเป็นส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นเหตุให้เกิดการกระทำผิดขึ้น

(3) ปัญหาเศรษฐกิจ อัตราเงินไม่สอดคล้องกับค่าครองชีพ ปัญหานี้มักเกิดขึ้นกับข้าราชการชั้นผู้น้อย และชั้นกลางที่สมรส และมีบุตรแล้ว เป็นทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดการทุจริต เรียกรับสินบนผลประโยชน์โดยมิชอบตามโอกาส นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และค่าอาหารทำการนอกเวลา ฯลฯ

(4) ระบบราชการ ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการที่บกพร่อง มีข้อกฎหมายระเบียบและข้อบังคับมากเกินไป จนบางครั้งไม่อาจปฏิบัติได้ครบถ้วน เป็นเหตุให้เกิดการบกพร่องขึ้นได้ง่าย นอกจากนั้น บางครั้งผู้บังคับบัญชาจะดับสูง มีหลักนิยมและแนวความคิดในการทำงานที่แตกต่างกันหรือขัดแย้งกัน ทำให้ข้าราชการเกิดการลับสนับสนุนกัน

ข้อัญญาและกำลังใจ ส่งผลไปสู่การกระทำผิดซึ่งได้ในที่สุด

2.2.3 รายงานผลการวิจัยปัญหาและสาเหตุของการทุจริต และประพฤติมิชอบในราชการ

โดยคณะกรรมการศึกษาสาเหตุและวิจัยปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในราชการได้ทำการศึกษาเรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่คณะ ป.บ.ป. ชี้มูลความผิดในช่วงปีงบประมาณ 2524-2527 และเรื่องกล่าวหาร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.บ.ป.ได้รับโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะเรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่คณะกรรมการ ป.บ.ป.ชี้มูลความผิดว่ามีกี่ประเภท และแต่ละประเภทมีมากน้อยเพียงใด เกิดขึ้นในหน่วยงานใดบ้างรวมทั้งศึกษาเพื่อทราบจำนวนผู้กระทำผิดเกิดขึ้นในระดับชั้น ตำแหน่ง หรือยศใดมากน้อยเพียงใด และความคิดที่เกิดขึ้นนั้น เป็นพระเดชได

จากการศึกษาวิจัย สรุปได้ว่า สาเหตุของการทุจริตและประพฤติมิชอบในราชการเกิดจากสาเหตุหลายประการที่สำคัญ ดังนี้

(1) สาเหตุด้านระบบบริหารราชการ ซึ่งเกิดจากผู้บังคับบัญชาบกพร่องไม่จัดการดูแลให้เป็นไปตามระเบียบวินัย

(2) สาเหตุด้านสังคม วัฒนธรรมและศีลธรรม เกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐขาดศีลธรรมประจำใจและเกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐขันผู้ให้ภูมิทุจริตแล้ว ไม่ถูกจับเป็นตัวอย่างให้เจ้าหน้าที่ของรัฐขันผู้น้อยทำตาม

(3) ด้านเศรษฐกิจ และการครองชีพเกิดจากสาเหตุงบประมาณของรัฐเป็นสิ่งล่อใจ และจากการที่รายได้มีความสะดวกในการติดต่อกับทางราชการ

(4) ด้านกฎหมายและวิธีพิจารณาเกิดจากสาเหตุการลงโทษทางวินัย มีความยุ่งยากในการหาพยานหลักฐานการพิสูจน์ การทุจริต ต้องมีพยานหลักฐานชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาช่วยผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา และสาเหตุ กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ มีซ่องว่างเปิดทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในราชการได้ง่าย

(5) ด้านอื่น ๆ เกิดจากความเกรงใจและเกรงกลัวผู้บังคับบัญชา การให้อำนาจหน้าที่และหน้าที่ผลประโยชน์ และสาเหตุจากการศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีศึกษา

3.1 วิธีการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากข้อมูลเอกสาร ระเบียนข้อบังคับ กฎหมาย รายงาน กรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริงในสำนักงานประกันสังคม การสัมภาษณ์รวมทั้งการสังเกตการณ์และประสบการณ์ที่ได้รับในขณะที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

3.2 ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายในการสัมภาษณ์ คือ เจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมจังหวัด โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

(1) เจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าฝ่าย หรือประกันสังคมจังหวัด

(2) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายเงินสมทบและการตรวจสอบ
ฝ่ายประโยชน์ทดแทน ฝ่ายการเงินและบัญชี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ศึกษาเฉพาะในสำนักงานประกันสังคมจังหวัด 12 แห่ง คือ ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุวินท์ ศรีสะเกษ มหาสารคาม เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา แม่ฮ่องสอน ล้านพูน และลำปาง

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย

(1) ข้อมูลเอกสาร (Documentary) ได้แก่ พระราชบัญญัติประกันสังคม 2533 พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 รวมถึงระเบียบ คำสั่ง เอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานประกันสังคมจังหวัด

(2) การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง คำถ้ามิใช่ในการสัมภาษณ์ แยกเป็น 2 ชุด ชุดแรกสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าฝ่ายหรือประกันสังคมจังหวัด ชุดที่สองสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อทราบถึงกระบวนการปฏิบัติงานจริง (Actual Work Flow Process)

3.4 นิยามปฏิบัติการ

การใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หมายถึง การที่ข้าราชการใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองที่มีอยู่ตามกฎหมาย หรือใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการแอบอ้างให้ผู้อื่นสำคัญผิดมาผลประโยชน์เพื่อตัวเองหรือพวกรพ้อง โดยที่ไม่มีสิทธิ้อนชอบรวมทั้งจะได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น รวมไปถึงการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วย

หน้าที่ของผู้ตรวจราชการกรม ผู้ตรวจราชการกรมมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

(1) ตรวจเร่งรัด ติดตาม การปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงานและโครงการพัฒนาด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรฐานเดรีบและนโยบายของรัฐบาล

(2) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นในการปฏิบัติงานแก่ไขปัญหาแรงงานและสวัสดิการสังคม และเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการงบประมาณ ของส่วนราชการที่สังกัด

(3) สืบสวน สอบถามเท็จจริงเกี่ยวกับการร้องเรียนการกล่าวหาข้าราชการในส่วนราชการที่สังกัด

(4) ศึกษา วิเคราะห์ สำรวจรับฟัง ประมวลความคิดเห็นความต้องการบริหารด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมของประชาชน และเสนอแนะความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ และการประสานงาน เพื่อพัฒนาการให้บริการด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมแก่ประชาชน

(5) ประสานงานให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัด และติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมของส่วนราชการที่สังกัด

(6) เป็นผู้แทนส่วนราชการที่สังกัด เพื่อเข้าร่วมประชุมหรือเจรจาปัญหาด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมทั้งในและต่างประเทศ

(7) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานตรวจสอบราชการตามที่ได้รับมอบหมาย

ประกันสังคมจังหวัด หมายถึง ข้าราชการระดับ ๘ ซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานประกันสังคมจังหวัด

เจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าฝ่าย หมายถึง ข้าราชการระดับ ๖ หรือ ๗ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ในการบังคับบัญชา กำกับดูแลงานในฝ่ายเงินสมบทและการตรวจสอบ ฝ่ายประโยชน์ทดแทน และฝ่ายการเงินและบัญชี

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง ข้าราชการระดับ ๑-๕ หรือ ๖ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในฝ่ายเงินสมบทและการตรวจสอบ ฝ่ายประโยชน์ทดแทน และฝ่ายการเงินและบัญชี

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หมายถึง ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดโดยมีขอบเขตอำนาจในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในจังหวัดที่ดังข้อสำนักงานนั้นเท่านั้น

กองทุนประกันสังคม หมายถึง กองทุนที่เรียกเก็บเงินสมบทจากนายจ้างผู้ประกันตนและรัฐบาล ฝ่ายละเทา ๆ กัน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 เพื่อสร้างหลักประกันให้แก่ผู้ประกันเมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยทุพพลภาพ หรือตายที่ไม่นื่องจากการทำงาน การคลอดบุตร การสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน

กองทุนเงินทดแทน หมายถึง กองทุนที่เรียกเก็บเงินสมบทจากนายจ้างตามอัตราความเสี่ยงของแต่ละกิจการ ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 เพื่อเป็นทุนในการจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือถึงแก่ความตาย หรือสูญหายเนื่องจากการทำให้นายจ้าง หรือบังคับรักษาผลประโยชน์ให้นายจ้าง

ประโยชน์ทดแทน หมายถึง สิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกันตนได้รับจากกองทุนประกันสังคม ประกอบด้วย ประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย (3 กรณีไม่น้องจากการทำงาน) กรณีคลอดบุตร กรณีสูงอายุ กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน

เงินทดแทน หมายถึง สิทธิประโยชน์ที่ลูกจ้างได้รับจากกองทุนเงินทดแทน ประกอบด้วยค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน ค่าบำนาญ และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

เงินสมบท หมายถึง เงินที่นายจ้างจ่ายสมบทตามอัตราความเสี่ยงของแต่ละกิจการเป็นรายปีเข้ากองทุนเงินทดแทนเพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด และหมายถึงเงินสมบทจากนายจ้าง ผู้ประกันตนและรัฐบาลที่จ่ายสมบทในอัตราอยู่ละ 1.5 ของค่าจ้างนำส่งเป็นรายเดือนเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ประกันตนตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด

พนักงานประกันสังคม หมายถึง ลูกจ้างซึ่คราวของสำนักงานประกันสังคมซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินกองทุนเพื่อบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม ตามระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วยการบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ. 2540

บทที่ 4

ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานประกันสังคมจังหวัด และการศึกษา

4.1 หน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดในแผนอัตรากำลัง 3 ปี (พ.ศ.2539-2542)

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดมีหน้าที่รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดเกี่ยวกับ การให้ความคุ้มครองและหลักประกันในชีวิตแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือทุพพลภาพ หรือตายหรือสูญหาย อันเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง ตาม กฎหมายกองทุนเงินทดแทนและการให้ความคุ้มครองและหลักประกันในชีวิตแก่ผู้ประกันตนที่ประสบอันตราย หรือ เจ็บป่วยหรือทุพพลภาพหรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้างรวมทั้ง การคลอดบุตร การสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน การคุ้มครองผู้ประกันตนอิสระ ตามกฎหมายกองทุนประกันสังคม ดำเนินการ ทะเบียนและประสานการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับการประกันสังคม ตลอดจนการดำเนินการ ให้ลูกจ้างหรือ ผู้ประกันตนที่พิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพและกลับเข้าทำงานหรือ สามารถประกอบอาชีพได้ตามความเหมาะสม เป็นเลขานุการอนุกรรมการประกันสังคม จังหวัดรวมทั้งกิจการอื่น ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยมีการแบ่งงานออกเป็น 4 ฝ่าย ดังนี้

(1) **ฝ่ายบริหารงานทั่วไป** รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสารบรรณ พิมพ์คิด พัสดุ ครุภัณฑ์ ยานพาหนะ อาคาร สถานที่ งานด้านการเงินและบัญชี การจัดทำแผน งาน/โครงการและงบประมาณ การจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงาน งานการเจ้าหน้าที่ งานประชุม งานประชาสัมพันธ์ งานรับเรื่องราวร้องทุกษ์ และงานอื่น ๆ ที่มิใช่หน้าที่ของ ฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งโดยเฉพาะ

(2) **ฝ่ายเงินสมทบและการตรวจสอบ** รับผิดชอบเกี่ยวกับงานขึ้น ทะเบียนนายจ้าง ลูกจ้าง การเรียกเก็บเงินสมทบของทั้งกองทุนประกันสังคม และกอง

๑
๑๙.๐๕.๖

เลขเรียกหนังสือ.....	๔๔๘ ๒๕๔๐
เลขทะเบียน.....	๕๗๗๐
วันที่.....	๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕

ทุนเงินทดแทน การรับขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนโดยสมัครใจ การออกตราสอบสตาน ประกอบการ ซึ่งแจ้งข้อกฎหมาย หน้าที่และสิทธิประโยชน์ให้นายจ้าง ลูกจ้าง ได้เข้าใจ เพื่อปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามกฎหมายประกันสังคมกฎหมายกองทุนเงินทดแทนรวมทั้ง รับผิดชอบเกี่ยวกับงานทะเบียน ซึ่งจะต้องบันทึกทะเบียนสถานประกอบการ บันทึก ทะเบียนผู้ประกันตนรับแบบส่งเงินสมบทมานับที่ก็ข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ตรง กับฐานข้อมูลที่มืออยู่ ประสานงานกับส่วนกลางเกี่ยวกับเรื่องการออกบัตรประกันสังคม รับคืนบัตรประกันสังคม แก่ใบบัตรประกันสังคม รับสมัครสถานพยาบาลเข้าโครงการ ประกันสังคม ตรวจสอบสิทธิของผู้ประกันตนเพื่อออกบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาล นอกจากนี้ยังรับผิดชอบงานประสานการแพทย์ โดยการประสานกับโรงพยาบาลใน โครงการทั้งกรณีปกติและการณ์ที่มีปัญหาด้านการใช้บริการและด้านบัตรรับรองสิทธิ สถานพยาบาล

(3) **ฝ่ายประโยชน์ทดแทน** รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับแจ้งการประสบ อันตราย หรือเจ็บป่วย หรือทุพพลภาพ หรือตาย เนื่องจากการทำงาน และรับแจ้งการ ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือคลอดบุตร หรือทุพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่นื่อง จากการทำงาน การวินิจฉัยสั่งจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างที่อยู่ในข่ายคุ้มครองของ กฎหมายกองทุนเงินทดแทนและสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างที่อยู่นอกข่าย คุ้มครองของกฎหมายกองทุน เงินทดแทน และการวินิจฉัยสั่งจ่ายประโยชน์ทดแทนแก่ ผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือ คำวินิจฉัย การบิดเบือนหรือการรื้อฟื้นเรื่องทั้ง 2 กองทุน และดำเนินการเกี่ยวกับการ อุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยกองทุนประกัน สังคม งานสถิติข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งการรับสมัครสั่งตัวลูกจ้าง ผู้ประกันตนที่พิการเข้ารับ การฟื้นฟูสมรรถภาพ ประสานงานให้ลูกจ้างและผู้ประกันตนที่ฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วได้มี งานทำ

(4) ฝ่ายการเงินและบัญชี รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับเงินสมบทกองทุน
ประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน การจ่ายประโยชน์ทดแทนของกองทุนประกันสังคม
การจ่ายเงินทดแทนของกองทุนเงินทดแทน การจัดทำบัญชี การจัดทำงบการเงินเพื่อ¹
แสดงผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกองทุนประกันสังคมและกองทุนเงิน
ทดแทนในจังหวัด

4.2 อัตรากำลัง

อัตรากำลังข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานของสำนักงานประกัน
สังคมจังหวัดทั้ง 12 จังหวัด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

4.2.1 ការរៀបចំ

តារាងទี่ 3 រាយក្រឹមជាមុនដោយគ្រាប់ទានាអាមេរិកការងារ នៃប្រព័ន្ធសាស្ត្រ

លេខវិកា	ប្រភេទសំណើនៅក្នុងការអនុវត្តន៍ការងារ	ការប្រើប្រាស់ការងារ			ការប្រើប្រាស់ការងារ			ការប្រើប្រាស់ការងារ			ការប្រើប្រាស់ការងារ		
		ការអនុវត្តន៍ការងារ	ការអនុវត្តន៍ការងារ	ការអនុវត្តន៍ការងារ									
1. ផែនកំរូ	1	2	2	4	3	3	2	3	3	3	3	11	13
2. នគរាមេន្តា	1	5	2	13	8	8	5	5	4	32	20	-	20
3. ប្រែងប្រាក់	1	2	1	4	3	3	2	3	3	13	10	13	13
4. សិក្សា	1	2	1	4	2	3	2	3	2	13	6	13	13
5. សិក្សាភេទ្យ	1	2	2	3	3	2	1	2	1	10	8	10	10
6. សាធារណៈ	1	2	1	4	3	3	2	3	2	13	9	13	13
7. សេចក្តីពី	1	5	4	13	4	8	6	5	4	32	19	19	19
8. សេចក្តីរបាយ	1	3	2	5	4	5	4	4	3	18	14	15	15
9. សាលា	1	2	2	3	3	2	1	2	2	10	9	10	10
10. សាលាសាស្ត្រ	1	2	2	3	3	2	1	2	2	10	9	10	10
11. សាលាបាស	1	3	2	5	5	5	4	4	3	18	15	15	15
12. សាលាឌាន	1	3	3	5	5	5	4	4	3	18	16	16	16

4.2.2 ສາຂົງປະຈຸບັນລະພັກງານ

ອາຮາມທີ 4 ສ່າງເວັດຫຼາງປະຈຸບັນລະພັກງານ

ລັດທີ່	ລາຍລະອຽດ	ລາຍລະອຽດ	ລາຍລະອຽດ	ລາຍລະອຽດ
1.	ຫຼັກມື	3	4	7
2.	ເນັດຈຳກັດສິນ	4	22	26
3.	ປິດຕົມຍົງ	3	6	9
4.	ຫົວໜາກ	3	5	8
5.	ຄວາມສະຫງົບ	3	3	6
6.	ເມົາສົາງເທົ່ານີ້	3	3	6
7.	ບໍລິຫານ	5	19	24
8.	ເຕັກຊາຍ	3	9	12
9.	ເຊົາ	3	4	7
10.	ແມ່ນ້ຳສະສົງ	3	3	6
11.	ລໍາພູ້	3	8	11
12.	ລໍາປາ	3	9	12
	ມີລັດ	39	95	134

4.2.3 แผนภูมิการนับจำนวนและอัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า

ตารางที่ 5 แผนภูมิการนับจำนวนและอัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า บัวร่วงษ์ มหาสาราชาราม สันติวงศ์

ค่าบันทึกการล้างห้องส้วมน้ำท่า	1	ค่าบันทึกการล้างห้องส้วมน้ำท่า	2
ค. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	5	ค. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	6
บ. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	4	บ. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	5
ค. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	3	ค. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	4
ด. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	2	ด. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	3
ก. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	1	ก. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	2
ก. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	1	ก. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	2
ก. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	1	ก. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	2
ก. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	1	ก. บัวร่วงษ์ อัตราการล้างห้องส้วมน้ำท่า	2

แบบประเมินภาระงานประจำวันของผู้ดูแลเด็กวัยหัดเดิน ชั้น ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔

๙. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๑๐
๑๐. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๘

๑. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๕
๒. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๒

๓. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๓
๔. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๖

๕. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๒
๖. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๖
๗. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๒
๘. ภาระงานประจำวันที่ต้องดูแลเด็ก ๑

ตารางที่ 7 แผนภูมิการนับจำนวนและตัวเลขของส่วนหัวที่บันทึกไว้ในส่วนของสัตว์

๑. บริหารงานทั่วไป	3	๑. บริหารงานทั่วไป	5	๑. บริหารงานทั่วไป	18
๒. บริหารงานบัญชี	6	๒. บริหารงานบัญชี	7	๒. บริหารงานบัญชี	8
๓. บริหารงานบุคคล	4	๓. บริหารงานบุคคล	5	๓. บริหารงานบุคคล	13
๔. บริหารทรัพยากรบุคคล	3	๔. บริหารทรัพยากรบุคคล	5	๔. บริหารทรัพยากรบุคคล	14
๕. บริหารงานด้านการผลิต	5	๕. บริหารงานด้านการผลิต	5	๕. บริหารงานด้านการผลิต	15
๖. บริหารงานด้านการขาย	7	๖. บริหารงานด้านการขาย	7	๖. บริหารงานด้านการขาย	14
๗. บริหารงานด้านการเงิน	6	๗. บริหารงานด้านการเงิน	7	๗. บริหารงานด้านการเงิน	13
๘. บริหารงานด้านการซื้อขาย	4	๘. บริหารงานด้านการซื้อขาย	5	๘. บริหารงานด้านการซื้อขาย	14
๙. บริหารงานด้านการจัดการ	3	๙. บริหารงานด้านการจัดการ	5	๙. บริหารงานด้านการจัดการ	13
๑๐. บริหารงานด้านการบริการ	5	๑๐. บริหารงานด้านการบริการ	5	๑๐. บริหารงานด้านการบริการ	15
๑๑. บริหารงานด้านการผลิต	6	๑๑. บริหารงานด้านการผลิต	7	๑๑. บริหารงานด้านการผลิต	13
๑๒. บริหารงานด้านการขาย	7	๑๒. บริหารงานด้านการขาย	7	๑๒. บริหารงานด้านการขาย	14
๑๓. บริหารงานด้านการซื้อขาย	4	๑๓. บริหารงานด้านการซื้อขาย	5	๑๓. บริหารงานด้านการซื้อขาย	14
๑๔. บริหารงานด้านการจัดการ	3	๑๔. บริหารงานด้านการจัดการ	5	๑๔. บริหารงานด้านการจัดการ	13
๑๕. บริหารงานด้านการบริการ	5	๑๕. บริหารงานด้านการบริการ	5	๑๕. บริหารงานด้านการบริการ	15
๑๖. บริหารงานด้านการผลิต	6	๑๖. บริหารงานด้านการผลิต	6	๑๖. บริหารงานด้านการผลิต	16
๑๗. บริหารงานด้านการขาย	7	๑๗. บริหารงานด้านการขาย	7	๑๗. บริหารงานด้านการขาย	14
๑๘. บริหารงานด้านการซื้อขาย	4	๑๘. บริหารงานด้านการซื้อขาย	5	๑๘. บริหารงานด้านการซื้อขาย	14
๑๙. บริหารงานด้านการจัดการ	3	๑๙. บริหารงานด้านการจัดการ	5	๑๙. บริหารงานด้านการจัดการ	13
๒๐. บริหารงานด้านการบริการ	5	๒๐. บริหารงานด้านการบริการ	5	๒๐. บริหารงานด้านการบริการ	15

ตารางที่ 8 แผนภูมิการนองงานและลักษณะการล้างทองคำสำหรับงานปะรำทันตีหินเจดีย์ แห่งราชสีมา

ผู้รับราชการทั่วไป	5	ผู้ชายเชิงอาชญากรรม	13	ผู้ชายเชิงอาชญากรรม	32
บุตรสาวงานพื้นที่	6	ผู้ชายเชิงอาชญากรรม	8	ผู้ชายเชิงอาชญากรรม	17
บุตรชายงานพื้นที่	7	บุตรชายงานพื้นที่	7	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	2
บุตรชายเชิงอาชญากรรม	6	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	6	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	6
บุตรชายเชิงอาชญากรรม	5	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	5	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	5
บุตรชายเชิงอาชญากรรม	4	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	4	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	4
บุตรชายเชิงอาชญากรรม	3	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	3	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	3
บุตรชายเชิงอาชญากรรม	2	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	2	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	2
บุตรชายเชิงอาชญากรรม	1	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	1	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	1
บุตรชายเชิงอาชญากรรม	1	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	1	บุตรชายเชิงอาชญากรรม	1

หมายเหตุ

* บุตรชายเชิงอาชญากรรม จึงหมายความว่าบุตรชายเชิงอาชญากรรมที่อยู่ในบ้านฯ ของตนและบุตรชายเชิงอาชญากรรมที่อยู่ในบ้านฯ ของบุตรชายเชิงอาชญากรรม

** บุตรชายเชิงอาชญากรรม จึงหมายความว่าบุตรชายเชิงอาชญากรรมที่อยู่ในบ้านฯ ของตนและบุตรชายเชิงอาชญากรรมที่อยู่ในบ้านฯ ของบุตรชายเชิงอาชญากรรม

4.3 กิจกรรมการบริการของสำนักงาน

4.3.1 ฝ่ายเงินสมทบและการตรวจสอบ

สรุปขั้นตอนกิจกรรมที่สำคัญในการปฏิบัติงาน ได้ดังนี้

(1) การตรวจสอบสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด

จะประสานงานขอข้อมูลจากหน่วยงานพัฒนาชีวิตรัฐ จังหวัด สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่มีหน้าที่ควบคุมเกี่ยวข้องกับนายจ้างสถานประกอบการเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการตรวจสอบสถานประกอบการ การตรวจสอบปกติจะตรวจขยะที่สถานประกอบการกำลังดำเนินงานอยู่เพื่อตรวจนับจำนวนคนงานตามข้อเท็จจริงและจากเอกสารทะเบียนการจ้าง บัญชีรายเงินเดือนค่าจ้าง เมื่อดำเนินการตรวจสอบแล้วเสร็จ พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการบันทึกข้อมูลของสถานประกอบการไว้ตามแบบฟอร์มที่สำนักงานกำหนด และลงลายมือชื่อทั้งผู้ให้ข้อมูลและเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบทราบพบร่วมกัน สถานประกอบการมีลูกจ้าง ครบ 10 คนขึ้นไป จะมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างไปยื่นทะเบียน กองทุนเงินทดแทนและกองทุนประกันสังคม ภายใน 30 วัน แต่วันที่มีลูกจ้างครบ 10 คนขึ้นไป ในการตรวจแต่ละครั้ง ปักติดพนักงานเจ้าหน้าที่จะนำเจ้าหน้าที่ติดตามไปอีก 1 คนเพื่อเป็นพยานในการตรวจสอบ

(2) การยื่นทะเบียนกองทุน นายจ้างจะต้องนำเอกสารพร้อมกรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดรวมทั้งหลักฐานของลูกจ้างและให้ลูกจ้างกรอกรายละเอียดการยื่นทะเบียนผู้ประกันตนด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดข้อมูลที่เคยยื่นไว้แล้ว เช่น ลูกจ้างลาออก เปลี่ยนชื่อสกุล นายจ้างจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดทราบภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป กรณี กองทุนประกันสังคม นายจ้างมีหน้าที่หักเงินสมทบร้อยละ 1.5 ของค่าจ้างในส่วนของนายจ้างและลูกจ้าง และนำส่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัด กำหนดชำระเดือนละ 1 ครั้ง ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป หากพนักงานดูนายจ้างจะต้องชำระเงินสมทบพร้อมเงินเพิ่มตามกฎหมายอีกร้อยละ 2 ต่อเดือนของเงินสมทบที่ค้างชำระ

สำหรับกองทุนเงินทดแทนพนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดอัตราเงินสมบท และประเมินเงินสมบทประจำปีโดยประมาณจากค่าจ้างนับแต่วันที่มีลูกจ้างครบ 10 คน จนถึงสิ้นปีปฏิทินคูณด้วยอัตราเงินสมบท ซึ่งจะแตกต่างกันไประหว่าง 0.2-2.0 % ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของแต่ละประเภทกิจการ พร้อมออกใบแจ้งหนี้เงินสมบทประจำปีให้แก่นายจ้างเพื่อนำไปชำระเงินต่อไป ส่วนในปีถัดไปพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบแจ้งหนี้ให้ นายจ้างชำระภายในเดือนกรกฎาคมของทุกปี พร้อมให้นายจ้างรายงานค่าจ้างของปีที่ได้ชำระเงินสมบทแล้ว หากค่าจ้างที่จ่ายจริงน้อยกว่าเงินสมบทที่สำนักงานเรียกเก็บ พนักงาน เจ้าหน้าที่ก็จะออกใบแจ้งคืนเงินสมบทแต่หากค่าจ้างที่จ่ายเกินกว่าเงินสมบทที่สำนักงานเรียกเก็บ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบแจ้งหนี้เงินสมบทจากการรายงานค่าจ้างหรือจากการตรวจสอบบัญชีให้นายจ้างชำระภายในวันที่ 30 มีนาคม ต่อไปหากพนักงานเจ้าหน้าที่สงสัยในข้อมูล ก็สามารถเรียกตรวจสอบบัญชีจากนายจ้างได้ และถ้านายจ้างชำระเงินกำหนดจะต้องชำระเงิน เพิ่มตามกฎหมายอีกร้อยละ 3 ต่อเดือนของเงินสมบทที่ค้างชำระ

การขึ้นทะเบียนนายจ้าง สำนักงานประกันสังคมจะออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคมให้แก่นายจ้าง

(3) งานตรวจสอบแบบแสดงรายการส่งเงินสมบท (สปส.1-10) โดยตรวจสอบความถูกต้องในรายละเอียดเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบ จำนวนเงินสมบทผู้ประกันตนและจำนวนเงินสมบทนายจ้างจะต้องเท่ากัน และจำนวนเงินสมบททั้งสิ้น จะต้องเป็นยอดรวมของเงินสมบทผู้ประกันตนและนายจ้าง

(4) กรณีมีการคำนวนเงินเพิ่มตามกฎหมายเจ้าหน้าที่ฝ่ายเงินสมบทจะคำนวนตามแบบคำนวนเงินเพิ่ม พร้อมจัดทำสำเนา 1 ชุด โดยต้นฉบับแนบไปพร้อมกับแบบรายการแสดงการส่งเงินสมบท (สปส.1-10) ให้นายจ้างนำไปชำระเงินที่ฝ่ายการเงินและบัญชีกองทุน

(5) บันทึกรายงานในบัตรเงินสมบท จัดเก็บบัตรเรียงตามเลขที่บัญชี นายจ้าง จัดทำทะเบียนคุณบัญชีนายจ้างเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบต่อไป และการบันทึกข้อมูลนายจ้างผู้ประกันตนลงในคอมพิวเตอร์ แบบแสดงรายการส่งเงินสมบทที่ตรวจสอบแล้วจะต้องจัดส่งกองเงินสมบทสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

(6) การติดตามเร่งรัดหนี้สิน เมื่อตรวจพบว่านายจ้างดังข้ารบเงินสมบท จะต้องดำเนินการดังนี้

- โทรศัพท์ติดตามหนี้
- ออกรหัสสือติดตามหนี้

ฉบับที่ 1 แจ้งให้นายจ้างนำส่งเงินสมบท ให้เวลาประมาณ 15 วัน

ฉบับที่ 2 เตือนให้นำส่งเงินสมบท กำหนดเวลาให้นำส่งภายใน 30 วัน
นับตั้งแต่วันที่ได้รับรหัสสือ

ฉบับที่ 3 ออกคำสั่งให้นายจ้างมาพบ กำหนดวันให้มารับโดยให้เวลา 7 วัน

- หากนายจ้างไม่มาพบให้ดำเนินคดีอาญาฐานขัดคำสั่งพนักงาน
- ประเมินเงินสมบทกำหนดวันที่ให้นายจ้างนำส่งเงินสมบท
- ออกรหัสสือเตือนครั้งสุดท้ายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามให้เวลา 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรหัสสือ
- การยึด อัยดทรัพย์สิน สำนักงานประกันสังคมจังหวัดที่กําเนิด เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อลงนามในหนังสือแจ้งเลขธิกการให้ ออกรคำสั่งยึด อัยดทรัพย์สินของนายจ้างออกขายทอดตลาดเพื่อ นำเงินมาชำระหนี้ สรุปรายละเอียดขั้นตอนการติดตามหนี้ การ ตรวจสอบทรัพย์สินของนายจ้าง สงวนเห็นสือแจ้งการประเมิน เงินสมบทพร้อมคำนวนเงินเพิ่มตามกฎหมาย

(7) การขอรับเงินคืน ผู้ประกันตนหรือนายจ้างอาจส่งเงินสมทบเกินได้ เช่นกรณีคำนวณฐานเงินเดือนเกินกว่าที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด คือ เดือนละ 15,000 บาท โดยการที่ผู้ประกันตนหรือนายจ้างสามารถยื่นแบบขอรับเงินคืนได้ที่ฝ่าย เงินสมทบภายใน 1 ปี นับจากวันที่ชำระเงินสมทบเกิน เจ้าหน้าที่จะลงทะเบียนรับแบบ คำขอพิจารณาตรวจสอบเอกสารและหลักฐานแล้วจึงแจ้งผลการอนุมัติให้ผู้ขอรับเงินคืน ทราบและจะต้องจัดทำทะเบียนคุมภารขอรับเงินคืนด้วย

(8) การรับขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 39 และผู้ ประกันตนอิสระตามมาตรา 40

(9) การตรวจสอบสิทธิ์ที่เกิดจากการนำส่งเงินสมทบว่าสิทธิ์ของผู้ประกัน ตนที่มาใช้เกิดขึ้นหรือยัง

(10) งานประสานการแพทย์และการออกบัตรับรองสิทธิ์ ในการรักษา พยาบาล ในปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมจังหวัดจะจัดตั้งงานดังกล่าวเป็นฝ่ายภายใน ของแต่ละแห่ง เนื่องจากเป็นงานที่ต้องติดต่อประสานกับโรงพยาบาล ในการรักษา ผู้ประกันตนและการออกบัตรับรองสิทธิ์การรักษาพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนที่จ่ายเงิน สมทบของทุนประกันสังคมมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน โดยที่ผู้ประกันตนแต่ละคน สามารถเลือกสถานพยาบาลในการรักษาได้ตามความต้องการของตนเอง จำนวนปริมาณ งานในงานนี้มีจำนวนมากตามจำนวนผู้ประกันตนที่มีอยู่ในจังหวัด และผู้ประกันตนก็มี สิทธิ์ในการขอเปลี่ยนสถานพยาบาลได้

4.3.2 ฝ่ายประโยชน์ทดแทน

สามารถสรุปขั้นตอนกิจกรรมงานที่สำคัญ โดยแยกเป็น 2 กรณี คือกรณี การขอรับประโยชน์ทดแทน และกรณีการขอรับเงินทดแทน

ก. กรณีการขอรับประโยชน์ทดแทน

ขั้นตอนการรับเรื่อง

(1) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนและรับ เอกสารการพิจารณา เมื่อรับแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทน เจ้าหน้าที่จะตรวจว่าการ

กรอกแบบคำขอถูกต้องหรือไม่ พร้อมทั้งตรวจสอบเอกสารที่จะต้องใช้ประกอบการพิจารณา มีครบถ้วนหรือไม่ หากไม่ครบให้แจ้งผู้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนทราบ และนำมาเพิ่มเติม

(2) การลงทะเบียนรับแจ้ง เมื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทน และเอกสารประกอบการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ให้ลงทะเบียนรับแจ้ง

(3) การพิจารณาประโยชน์ทดแทน

การพิจารณาเบื้องต้น

(1) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ และตายที่ไม่นื่องจาก การทำงานให้แก่นายจ้าง

(2) ไม่จงใจหรือยินยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนเองเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย

(3) จ่ายเงินสมบทราบตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

- กรณีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยและกรณีทุพพลภาพ จ่ายเงินสมบทมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 เดือน ภายใน 15 เดือน
- กรณีคลอดบุตร จ่ายเงินสมบทมาแล้วไม่น้อยกว่า 7 เดือน ภายใน 15 เดือน
- กรณีตาย จ่ายเงินสมบทมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 เดือนภายใน 6 เดือน

(4) ไม่ได้รับการลดส่วนในกรณีนี้ ๆ

กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

(1) จะต้องพิจารณาเงื่อนไขในเบื้องต้นก่อน

(2) เมื่อผ่านเงื่อนไขแล้ว ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน

ดังนี้

- เงินทดแทนค่ารักษาพยาบาล
- เงินทดแทนการขาดรายได้

กรณีคลอดบุตร

- (1) จะต้องพิจารณาเงื่อนไขในเบื้องต้นก่อน
- (2) เมื่อผ่านเงื่อนไขแล้ว ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ดังนี้
 - ค่าคลอดบุตร
 - เงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร

กรณีทุพพลภาพ

- (1) จะต้องพิจารณาเงื่อนไขในเบื้องต้น

(2) เมื่อผ่านเงื่อนไขแล้ว ให้พิจารณาว่าผู้ประกันตนทุพพลภาพตั้งแต่เมื่อใด ซึ่งจะต้องหลังสิ้นสุดการรักษาแล้ว ทั้งนี้เจ้าหน้าที่สามารถพิจารณาได้จากสภาพร่างกายของผู้ประกันตน

- ถ้าเป็นไปตามประกาศสำนักงานประกันสังคมเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์ ในการนิทุพพลภาพ ซึ่งมีผลบังคับใช้ 23 มีนาคม 2536 ให้เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งว่าทุพพลภาพได้เลย โดยมีใบรับรองแพทย์ที่ระบุว่า อวัยวะส่วนใดของร่างกายขาดหรือสูญเสียไปเท่าใดตามประกาศดังกล่าวนำมาประกอบด้วย

- ถ้าสภาพร่างกายของผู้ประกันตนไม่เป็นไปตามประกาศดังกล่าว เจ้าหน้าที่ต้องนำเรื่องหารือคณะกรรมการการแพทย์ว่าทุพพลภาพหรือไม่และทุพพลภาพ ตั้งแต่ เมื่อใด

- (3) เมื่อผ่านเงื่อนไขตามข้อ 1 และ 2 แล้ว ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับ
 - เงินทดแทนค่ารักษาพยาบาล
 - ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์เทียมในการบำบัดรักษาโรคกรณีทุพพลภาพ
 - เงินทดแทนการขาดรายได้
 - เมื่อผู้ทุพพลภาพถึงแก่ความตายจะได้รับค่าทำศพ และเงินสงเคราะห์แก่ทายาทตามระยะเวลาการส่งเงินสมบทก่อนตาย

กรณีด้วย

- (1) จะต้องพิจารณาเงื่อนไขในเบื้องต้นก่อน
- (2) เมื่อผ่านเงื่อนไขแล้ว ผู้มีสิทธิจะได้รับประโยชน์ทดแทนดังนี้
 - ค่ากำศพ
 - เงินสงเคราะห์แก่ทายาทตามระยะเวลาการส่งเงินสมบทก่อนเสียชีวิต

เมื่อเจ้าหน้าที่ ได้พิจารณาแบบคำขอและวินิจฉัยสั่งจ่ายประโยชน์ทดแทน ในกรณีนั้น ๆ แล้ว เจ้าหน้าที่จะออกใบสั่งจ่ายประโยชน์ทดแทน โดยระบุประเภทของประโยชน์ทดแทนและจำนวนเงินที่ผู้ประกันตนจะได้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีจ่ายเงินให้ผู้ประกันตน โดยผู้ประกันตนต้องลงลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงิน เพื่อกีบไว้เป็นหลักฐานต่อไป

๒. กรณีขอรับเงินทดแทน

ขั้นตอนการรับแจ้งเรื่อง

- (1) รับแจ้งแบบรายงานการประสบอันตรายจากนายจ้าง ตรวจสอบว่าสถานประกอบการนั้นนายจ้างลงทะเบียนจ่ายเงินสมบทกองทุนประกันสังคมเมื่อไหร่วันเริ่มเข้าประกันตัวตรวจสอบรายละเอียดความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล ลงทะเบียนรับแจ้งและกำหนดเลขที่ประสบอันตราย

- (2) ตรวจสอบการประสบอันตรายครั้งก่อนจากบัตรสถิติการประสบอันตรายเพื่อตรวจสอบว่าลูกจ้างเคยประสบอันตรายมาก่อนแล้วหรือไม่ เป็นการป้องกันการแจ้งซ้ำซ้อน

ขั้นตอนการสอบข้อเท็จจริง

พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีการสอบข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำว่าอยู่ในประเด็นประสบอันตราย เจ็บป่วย ตายหรือสูญหายเนื่องจากการทำงานหรือไม่ ทายาทผู้มีสิทธิมีครรภัง ยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ เป็นต้น

ขั้นตอนการวินิจฉัยสั่งจ่ายเงินทดแทน

เมื่อสอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่าลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้างแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะวินิจฉัยสั่งจ่ายเงินทดแทนแล้วแต่กรณีดังนี้

(1) ค่ารักษาพยาบาล ได้รับเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 35,000 บาท ต่อการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย 1 ครั้ง ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายเกินกว่า 35,000 บาท ให้จ่ายเพิ่มตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไม่เกิน 50,000 บาท

(2) กรณีที่ไม่สามารถทำงานได้ติดต่อกัน เกิน 3 วัน ได้รับค่าทดแทนเป็นรายเดือน โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ไม่เกิน 1 ปี

(3) กรณีสูญเสียอวัยวะ หรือ สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะบางส่วนได้รับค่าทดแทนเป็นรายเดือนร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน ตามประเภทของการสูญเสียแต่ไม่เกิน 10 ปี

(4) กรณีพื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย สำหรับลูกจ้างที่จำเป็นต้องได้รับการพื้นฟูได้รับตามอัตรา ดังนี้

- ค่าใช้จ่ายในการพื้นฟูฯ ด้านการแพทย์และอาชีพ เท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน 20,000 บาท

- ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการพื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานไม่เกิน 20,000 บาท

(5) กรณีทุพพลภาพเนื่องมาจากการทำงานเมื่อไห้ได้รับสิทธิกันที่ เมื่อเข้าเป็นลูกจ้างโดยได้รับค่าทดแทนเป็นรายเดือน ร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน จ่ายตามประเภททุพพลภาพ แต่ไม่เกิน 15 ปี

(6) กรณีตาย จากการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย เนื่องมาจากการทำงานเมื่อไห้ได้รับสิทธิกันที่ เมื่อเข้าเป็นลูกจ้างดังนี้

- ค่าทักษะ จำนวน 100 เท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน
- ค่าทดแทนเป็นรายเดือนร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน มีกำหนด 8 ปี

ขั้นตอนการรายงานเรื่องเสื่อม

เมื่อเจ้าหน้าที่เห็นว่าเรื่องใดไม่ต้องมีการจ่ายเงินอีกต่อไป จะดำเนินการปิดเรื่อง และออกรายงานเรื่องเสื่อมต่อไป

แต่หากผลการประสบภัยของลูกจ้างร้ายแรงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ หรือร้ายแรงกว่าที่รายงานไว้แต่เดิม และนายจ้าง ลูกจ้างได้แจ้งการประสบภัยใหม่ ให้ถือว่าเป็นเรื่องเดิมเพริ่งสืบเนื่องมาจากการประสบภัยครั้งก่อน ถ้าเจ้าหน้าที่ปิดเรื่องไปแล้วให้รื้อฟื้นเรื่องดำเนินการใหม่

4.3.3 ฝ่ายการเงินและบัญชี

ก. วิธีการรับชำระเงิน รับชำระเงินสมบทกองทุนเงินทดแทนและเงินสมบทกองทุนประกันสังคม ค่าธรรมเนียม เงินเพิ่มตามกฎหมาย นายจ้างสามารถชำระได้ 3 วิธีคือ

- (1) ชำระ ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดโดยเงินสด หรือเช็ค
- (2) ชำระโดยเช็คโดยยานยนต์ หรือตัวแลกเงินไปรษณีย์
- (3) ชำระผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยเงินสด หรือเช็ค

ข. วิธีปฏิบัติการรับเงิน กรณีนายจ้าง/ผู้นำส่งเงินมาชำระเงิน ณ สำนักงานประกันสังคม

(1) ตรวจสอบจำนวนเงินสดหรือเช็ค ที่ได้รับชำระให้ตรงกับจำนวนเงินในแบบประเมินเงินสมบทกองทุนเงินทดแทน (ใบแจ้งหนี้) หรือแบบส่งเงินสมบทกองทุนประกันสังคม (สปส.1-10) หากชำระเกินกำหนดนายจ้างจะต้องเพิ่มตามที่กฎหมายกำหนด

(2) ออกใบเสร็จรับเงิน โดยเขียนรายละเอียดให้ถูกต้องครบถ้วน ใน เสร์วิศตันฉบับส่งให้นายจ้าง สำเนาใบเสร็จรับที่ 1 ส่งงานบัญชีพร้อมรายงานรับเงิน ประจำวัน สำเนาใบเสร็จรับที่ 2 เก็บไว้เป็นสำเนาต้นข้อแล้ว

(3) เช็คที่ได้รับทุกฉบับ จะต้องนำมานับทึกในทะเบียนรับเช็ค

(4) ให้นำเงินสด เช็คที่รับฝากธนาคาร ซึ่งจะต้องตรงกับสำเนาใบ เสร์วิรับเงินที่รับในวันนั้นโดยนำฝากธนาคารบัญชี “เงินกองทุนเงินทดแทนจังหวัด..... บัญชีที่ 1” หรือ “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 1” และแต่กรณีซึ่งบัญชีดัง กันจะโอนเงินเข้าสู่ส่วนกลาง(สำนักงานประกันสังคม) ในวันเดียวกัน หากเงินที่ได้รับ จากนายจ้างฝากธนาคารไม่ทัน หรือรับชำระเงินหลังจากธนาคารปิดทำการแล้ว ให้จัด ทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ส่วนตัวเงินสดและเช็ค กรรมการเก็บรักษาเงินจะต้อง ตรวจนับและนำเก็บรักษาไว้ในตู้เซฟ โดยให้นำเงินสดและเช็คฝากธนาคารในวันทำการ ถัดไป

(5) ทุกสิ้นวันทำการ ให้จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ซึ่งจะ ประกอบด้วยเงิน 2 ส่วน คือ เงินสดที่รองจ่ายที่มีไว้สำหรับรองจ่ายเป็นเงินสด แทนหรือประโยชน์ทดแทน และเงินส่วนที่รับจากนายจ้างแล้วนำเงินฝากธนาคารไม่ทัน หมายรวมถึงเช็คที่ได้รับจากนายจ้างด้วย

สำหรับรายงานเงินคงเหลือประจำวันกรรมการเก็บรักษาเงินจะ ต้องตรวจนับและลงลายมือชื่อในแบบฟอร์ม พร้อมนำเงินเก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัยของ สำนักงาน แล้วเสนอให้ประกันสังคมจังหวัดทราบ

(6) ให้สรุปยอดเงินรับประจำวัน และจำนวนรายไว้ด้านหลังสำเนาใบ เสร์วิรับเงินใบสุดท้ายของแต่ละวัน ว่ามียอดรับวันนั้นเท่าใด และยอดรวมทั้งแต่ต้นเดือน ถึงวันนั้นเท่าใด เสนอประกันสังคมจังหวัด เทืนตัวอย่างทราบทุกวันทำการ

(7) จัดทำรายละเอียดเงินนำฝากธนาคารประจำวันประจำวันไปเสร์วิรับ เงินวันนั้น

(8) เจ้าหน้าที่จะต้องเก็บสำเนาใบเสร์วิรับเงินและต้นข้อเช็คไว้ในที่ ปลอดภัย

(9) กรณีไปเสร็จรับเงินหรือเช็คไกลั่นด เจ้าหน้าที่จะต้อง จัดทำใบเบิกใบเสร็จรับเงินหรือเช็ค และขอเบิกกับงานธุรการ ซึ่งงานธุรการเป็นผู้เก็บรักษาใบเสร็จรับเงินหรือเช็คที่ยังไม่ได้ใช้ และเป็นผู้จัดทำทะเบียนคุณไปเสร็จรับเงินหรือเช็คให้ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน

ค. งานบัญชีกองทุนเงินทดแทนและกองทุนประกันสังคม

ขั้นตอนการดำเนินงานด้านบัญชี

(1) การบันทึกบัญชีประจำวัน และการปิดบัญชีประจำวัน

- การบันทึกรายการรับเงินในสมุดรายวันรับเงิน โดยให้รวมยอดทุกวันทำการ และผ่านบัญชีไปยังบัญชีแยกประเภท
- การบันทึกรายการจ่ายเงินในสมุดรายวันจ่ายเงิน โดยให้รวมยอดทุกวันทำการ และผ่านบัญชีไปยังบัญชีแยกประเภท

(2) การปิดบัญชีประจำเดือน

(3) การปิดบัญชีประจำปี

ง. การจัดทำรายงานของงานบัญชี จะต้องจัดทำบัญชีด้านกองทุนเงินทดแทนและกองทุนประกันสังคม แยกคนละบัญชี เมื่อแล้วเสร็จจะต้องจัดส่งให้สำนักงานกองทุนเงินทดแทนและการเงินและบัญชีดังนี้

(1) รายงานประจำเดือน ประจำรอบด้วย

- รายงานการรับ จ่ายเงิน (งบทดรอง) ของเฉพาะเดือนปัจจุบัน
- รายงานการรับ จ่ายเงิน (งบทดรอง) ของตั้งแต่เดือนปีจนถึงเดือนปัจจุบัน
- งบพิสูจน์ยอดเงินฝากธนาคาร
- รายละเอียดลูกหนี้
- รายละเอียดเงินฝากจากนายจ้าง
- รายละเอียดบัญชีเดินสะพัดสำนักงานใหญ่
- รายละเอียดการถังสำรองเงินทดแทนสำหรับการประสบภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นแล้ว

- รายงานผลการดำเนินงาน (งบกำไรขาดทุน)
- งบแสดงฐานะการเงิน (งบดุล)

(2) รายงานประจำปี นอกจากรายงานประจำเดือนที่เจ้าหน้าที่จะต้องทำส่งแล้วในตอนต้นปี จะต้องทำรายงานเพิ่มเติม คือ

- รายละเอียดค่าทดแทนผ่านธนาคาร
- รายละเอียดเงินสมทบรับล่วงหน้า
- รายละเอียดเจ้าหนี้

จ. สมุดทะเบียนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในฝ่ายการเงินและบัญชี มีดังนี้

(1) สมุดทะเบียนรับเช็ค บันทึกเช็คที่รับเข้ามาจากนายจ้างในแต่ละวัน ก่อนนำฝากธนาคาร

(2) สมุดทะเบียนรับเช็คคืน บันทึกรายการเช็คที่ได้รับคืนจากธนาคาร เนื่องจากเรียกเก็บเงินไม่ได้ และบันทึกการเรียกเก็บเงินใหม่ว่านายจ้างมาชำระใหม่เมื่อใด ด้วยวิธีการอย่างใด

(3) สมุดทะเบียนจ่ายเช็ค บันทึกเช็คที่ส่งจ่ายทุกฉบับในแต่ละวัน

(4) สมุดทะเบียนคุมการเบิก-จ่าย ในเสริจรับเงิน และใบสำคัญรับเงิน งานธุรการเป็นผู้จัดทำทะเบียนคุมใบเสริจรับเงิน และใบสำคัญรับเงินให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งเก็บรักษาใบเสริจรับเงิน และใบสำคัญรับเงินที่ยังไม่ได้ใช้

กรณีใบเสริจรับเงิน และใบสำคัญรับเงินใกล้หมด ให้เจ้าหน้าที่การเงินจัดทำใบเบิก แล้วขอเบิกกับงานธุรการ

ฉ. การจ่ายเงิน

(1) การจ่ายเงินทดแทน หรือประโยชน์ทดแทน

- กรณีรับด้วยตนเอง ต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิจ่ายเงินสดหรือเช็คก์ได้จ่ายเป็นเช็คให้สั่งจ่ายในนามของผู้มีสิทธิ ชิดคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก

- การนีผู้มีสิทธิ์มอบอำนาจให้ผู้อื่นรับเงินแทน ต้องแสดงหลักฐานหนังสือมอบอำนาจหรือมอบฉันทะ และบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบและผู้รับมอบ ต้องสั่งจ่ายเช็คในนามผู้มอบฉันทะ คือผู้มีสิทธิ์เท่านั้น

- ออกใบสำคัญรับเงิน ให้ผู้รับเงินเขียนต่อ โดยจ่ายเป็นเงินสด หรือเช็ค

- โอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาต่างๆ ตามบัญชีของผู้มีสิทธิ์ ซึ่งจะเป็นหนังสือไว้เป็นหลักฐานให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดโอนเงินเข้าบัญชีให้ออกใบสำคัญรับเงินโดยใส่เลขที่บัญชีและใบโอนเงิน

- จัดส่งทางธนาณัติ ตามที่ผู้มีสิทธิ์แจ้งความจำเป็นไว้ออกใบสำคัญรับเงินโดยใส่หมายเลขอftwareนัตติ

(2) การสั่งจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลให้แก่สถานพยาบาล กรณีกองทุนเงินทดแทนเมื่อนายจ้างส่งตัวลูกจ้างเข้ารักษาในโรงพยาบาลที่ทำความตกลงกับกองทุนเงินทดแทนตามแบบฟอร์มที่กำหนดโดยไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายภายนอกเงิน 35,000 บาท ทางโรงพยาบาลจะส่งใบแจ้งหนี้เรียกเก็บจากสำนักงานประกันสังคมโดยตรงเมื่อเจ้าหน้าที่วินิจฉัยแล้ว ฝ่ายการเงินและบัญชีจะจ่ายค่ารักษาให้แก่โรงพยาบาลได้สำหรับกองทุนประกันสังคมจะจ่ายเป็นค่าบริการทางการแพทย์เหมาจ่ายแก่สถานพยาบาลโดยการประกันตนเลือกสถานพยาบาล ในจังหวัดที่ใช้ระบบ OFF-LINE ซึ่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดต้องเป็นผู้จ่ายในอัตราดังนี้

- ให้สถานพยาบาลรับเงิน ณ สำนักงาน โดยสำนักงานประกันสังคมจังหวัดจะจ่ายเช็คชิดครัวร่วมเข้าบัญชีให้แก่สถานพยาบาล

- โอนเงินเข้าบัญชีให้สถานพยาบาลโดยตรง

(3) เมื่อจ่ายเงินแล้ว ให้ประทับรายการ “จ่ายแล้ว” ลงในใบสำคัญรับเงิน และเอกสารคู่จ่ายทุกใบด้วย นำไปสำคัญรับเงินตัวจริงเบ็ดเตล็ดกับเอกสารคู่จ่ายทุกใบแล้ว นำมาแนบกับบัตรบันทึกการจ่ายเงินทดแทน หรือประโยชน์ทดแทนแล้วแต่กรณี ส่วนสำเนาให้เจ้าหน้าที่วินิจฉัย

(4) บันทึกการจ่ายเงินตามใบสำคัญรับเงิน ในบัตรบันทึกการจ่ายเงินทดแทนและรายงานการจ่ายเงินทดแทนในกรณีที่จ่ายเป็นเงินสด

(5) สืบวันให้รวมยอดในรายงานการจ่ายเงินทดแทน หรือประโยชน์ทดแทนเพื่อหยอดเงินคงเหลือประจำวันซึ่งจะต้องตรงกับเงินสดในมือ

(6)เก็บเอกสารคู่จ่ายแบบติดกับใบสำคัญรับเงินเข้าแฟ้ม โดยเรียงตามวันที่จ่ายและเลขที่ใบสำคัญรับเงิน

(7) กรณีสั่งจ่ายเงินสมทบคืนนายจ้าง

- เขียนเช็คชื่อสถานประกอบการ ชื่อดร่อง เข้าบัญชี และขีดผู้ถือ หรือตามคำสั่ง

- กรณีเขียนชื่อสถานประกอบการ สั่งจ่ายในเช็คแล้ว ให้ขีดเส้นตรงหลังชื่อจนชิด คำว่าผู้ถือ หรือตามคำสั่ง เพื่อป้องกันการเพิ่มเติมข้อความชื่อ และปฏิบัติ เป็นไปตามระเบียบทางการคลัง

- การเขียน หรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คเป็นตัวอักษร ให้เขียนหรือ พิมพ์ให้ชัดคำว่า “บาท” หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงินอย่างให้มีช่องว่างที่จะเขียนเพิ่มเติม ได้

(8) กรณีสั่งจ่ายเงินค่าวัสดุพยาบาล หรือประโยชน์ทดแทนแก่ผู้ประกันตน

- ถ้าผู้ประกันตนมารับเงินด้วยตนเอง สามารถจ่ายเป็นเงินสดแก่ ผู้มีสิทธิได้ (ถึงแม้จะเป็นการเก็บรักษาเงินและนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. 2520 จะกำหนดให้วางเงินเกินกว่า 2,000 บาท ให้จ่ายเป็นเช็ค แต่สำนักงานประกัน สั่งคอมได้แก่ไปรษณีย์ตามการรับเงิน จ่ายเงิน และการเก็บ รักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2535 ข้อ 3 หรือข้อ 14 (4) ให้สามารถจ่ายเป็นเงิน สดแก่ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิ (กรณีด้วย) ได้)

(9) กรณีจ่ายเช็คเบิกเงินสดรองจ่าย

ให้เขียนเช็คในนามเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ และขีดมา “ตามคำสั่ง” หรือ “ผู้ถือ” ออก ห้ามสั่งจ่ายเช็คเป็นเงินสด

อนึ่ง การเขียนเช็ค สั่งจ่าย ตัวเข้า เช็ค ต้องเขียนให้ตรงกัน เพื่อจะได้ เป็นหลักฐานและมีอน สำเนา และเงินคงเหลือต้องแสดงยอดจำนวนเงินคงเหลือไว้ เพื่อ ป้องกันการจ่ายเช็คไม่มีเงินในบัญชี

4.4 กรณีศึกษา การใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

สืบเนื่องจากกองการเงินและบัญชีกองทุน ได้ตรวจสอบซึ่งกองทุนประกัน สังคมของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแห่งหนึ่งพบว่าสำเนาใบเสร็จรับเงิน และใบนำฝากธนาคารระหว่างเดือนธันวาคม 2535-เมษายน 2536 เอกสารไม่ครบถ้วนและข้อมูลมีความขัดแย้งกัน ซึ่งงานดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของนาย ก. การตรวจสอบดังกล่าว มีมูลเหตุให้ต้องสั่งสั่งว่า นาย ก. ได้ใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ สำนักงานประกันสังคมจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ต่อนาย ก. ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

นาย ก. เป็นข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี 5 รับผิดชอบงานการเงินและบัญชีในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแห่งนั้น มีหน้าที่รับเงินสมทบทุนเงินทดแทน และเงินสมทบทุนประกันสังคม เมื่อนาย ก. ได้รับชาระเงินสมทบทุนประกันสังคมจากนายจ้าง ซึ่งนายจ้างต้องนำเงินสมทบทุนมาชำระเป็นประจำทุกเดือน แล้วมิได้นำเงินสมทบทุนฝากเข้าบัญชีเงินกองทุนประกันสังคมตามวันที่นายจ้างมาชำระเงินสมทบทุนโดยได้ยกยอดเงินที่ได้รับชำระไปใช้เป็นการส่วนตัวก่อน การกระทำดังกล่าวได้ปฏิบัติเป็นประจำหลายครั้ง บางครั้งนำฝากธนาคารล้ำช้า บางครั้งมิได้นำเงินที่ได้รับชำระนำฝากธนาคารเลย เหตุที่สามารถกระทำการดังกล่าวได้เนื่องจากงานการเงินและบัญชีของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดขณะนั้นมีเจ้าหน้าที่ผู้นับปฏิบัติงานอยู่ผู้เดียว รับผิดชอบทั้ง งานรับชำระเงินสมทบทุนและงานบัญชี ขาดการตรวจสอบในระบบ นาย ก. มีวิธีการยักยอกเงินไปใช้ส่วนตัวก่อนดังนี้ เดือนตุลาคม 2535 เมื่อได้รับชำระเงินสมทบทุนนายจ้างมาจ่ายเป็นเงินสดนาย ก. จะปฏิบัติตามระเบียบเฉพาะบางราย คือ ออกใบเสร็จรับเงินให้แล้ว นำเงินที่ได้รับชำระนั้นนำฝากธนาคาร แต่ส่วนมากจะไม่นำเงินฝากธนาคารตามระเบียบ พอดีอนต่อมาจึงจะนำเงินที่ได้รับชำระจากนายจ้างเมื่อเดือนผ่านมาทายอย่างธนาคารบัญชี กองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1 เป็นบางรายก่อน และยอมชำระเงินเพิ่มตามกฎหมาย วิธีการ จะหมุนเวียน เช่นนี้เรื่อยไป สำหรับการออกใบเสร็จรับเงินให้นายจ้างนาย ก. จะใช้ใบเสร็จรับเงินจำนวน 2 เล่ม เล่มหนึ่งเป็นใบเสร็จรับเงิน (ที่ไม่ถูกต้อง) ใช้เฉพาะออกให้กับนายจ้างที่ชำระเป็นเช็คและเงินสด โดยรับ

ชำระด้วยตนเอง และจะไม่นำเงินฝากธนาคารตามระเบียบของสำนักงาน ส่วนอีกเล่มหนึ่งเป็นใบเสร็จรับเงินที่ถูกต้องและใช้ในการปฏิบัติงานในสำนักงาน ซึ่งจะออกให้กับนายจ้างที่ชำระเป็นเช็คหรือเป็นเงินสดและหากเจ้าหน้าที่คนอื่นรับชำระเงินจากนายจ้างแทนก็จะใช้ใบเสร็จเล่มนี้ เมื่อสิ้นวันนาย ก. จะคำนวณจำนวนเงินที่ตนเองจะนำฝากธนาคารในวันนั้น รวมถึงเงินสดที่นายจ้างรายที่นาย ก. ได้นำเงินไปใช้ ส่วนตัวก่อนแล้วทอยอย่างน้ำสัง (พร้อมเงินเพิ่มกรณีชำระไม่ทันตามที่กฎหมายกำหนด (ถ้ามี)) เพื่อหักลบหนี้ที่ตนเองนำไปใช้ก่อน และจึงออกใบเสร็จรับเงินใหม่ในเล่มนี้ ตั้งฉบับนาย ก. จะเก็บไว้เอง สำเนาใบเสร็จรับเงินในเล่มนี้ใช้เป็นหลักฐานการลงบัญชีโดยเริ่มทำตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2535 - มีนาคม 2536

จากการตรวจสอบพบว่า นาย ก. ไม่นำสังเงินสมบทที่นายจ้างมาชำระเข้าบัญชีเงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1 เป็นเงิน 771,375.86 บาท โดยแยกเป็น

เงินสมบทของเดือนตุลาคม	2535	107,853.60	บาท.
เงินสมบทของเดือนพฤษจิกายน	2535	114,486.76	บาท.
เงินสมบทของเดือนธันวาคม	2535	182,193.90	บาท.
เงินสมบทของเดือนมกราคม	2536	283,685.40	บาท.
เงินสมบทของเดือนกุมภาพันธ์	2536	83,156.20	บาท.

นอกเหนือนี้ยังมีเงินเพิ่มตามกฎหมายที่นาย ก. นำสังไม่ครบเป็นเงิน 3,344.04 บาท

ทางจังหวัดได้จัดทำทะเบียนคุณใบเสร็จรับเงิน และใบสำคัญรับเงิน แต่การเบิกใช้ไม่ได้ให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อเบิกตามระเบียบ

อนึ่ง นาย ก. ได้ให้การรับสารภาพทุกข้อกล่าวหา และทางสำนักงานประกันสังคมได้มีคำสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการ

ข้อสังเกต จากการสอบประวัตินาย ก. จากรู้ว่างานของนาย ก. พบร่วมกับนาย ก. ชอบเล่นการพนัน

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการามาตรการในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในสำนักงานประกันสังคมจังหวัด จากข้อมูลเอกสาร ระเบียบข้อบังคับ กฎหมาย รายงาน กรณีศึกษา การสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นที่สำคัญ 2 ประการ คือ

ประการที่ 1 แนวทางการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบที่เกิดจาก

ก. ด้านอัตรากำลัง

ข. ด้านกิจกรรมการบริการ

ประการที่ 2 แนวทางในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

แนวทางการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ที่เกิดจาก

ก. ด้านอัตรากำลัง

จากมาตรการกำหนดกำลังคนภาครัฐ เพื่อชดเชยอัตราการเพิ่มค่าใช้จ่ายด้านบุคคล ให้หน่วยราชการมีขนาดเล็กและมีประสิทธิภาพ ประกอบกับนโยบายกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมให้มีการขยายงานประกันสังคมให้ครอบคลุมประชาชนอย่างกว้างขวาง สำนักงานประกันสังคมจึงได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาท ระบบการทำงาน โดยมีการนำระบบงานคอมพิวเตอร์และการจัดจ้างพนักงานประกันสังคมมาช่วยในการปฏิบัติงาน จัดหน่วยงานบริการเคลื่อนที่ หรือ จัดตั้งสำนักงานสาขา เนต เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็ว ประหดค่าใช้จ่ายในการติดต่องานกับสำนักงานประกันสังคม เพื่อสนองต่อนโยบาย

ของรัฐและกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แม้ว่าจะมีการปรับบทบาท ระบบการทำงาน ดังกล่าวข้างต้นแล้ว เนื่องจากสำนักงานประกันสังคม มีการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายถึง 2 ฉบับ คือ จากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2537 และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ซึ่งได้ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บเงินสมทบ จ่ายเงินทดแทนและประโยชน์ทดแทน ตรวจสอบและดำเนินการให้นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกันตน ปฏิบัติตามกฎหมายกองทุนประกันสังคม และกฎหมายกองทุนเงินทดแทน จะเห็นได้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก หากเจ้าหน้าที่ขาดจริยธรรมในการทำงานแล้ว ก็อาจจะใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบได้ จากการศึกษาพบว่า ปัญหาด้านอัตราภาระที่จำกัดมีส่วนทำให้เกิดการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบดังประเด็นต่อไปนี้

1. ตามที่กองการเจ้าหน้าที่ได้ไว้เคราะห์กรอบอัตราภาระที่ได้กำหนดไว้เพื่อให้เหมาะสมกับปริมาณงาน สภาพปัญหาข้อจำกัดต่าง ๆ แล้ว แต่ก็ยังมีตำแหน่งว่างที่ยังไม่สามารถสรรหาบุคลากรที่เหมาะสมมาดำรงตำแหน่งที่ว่างได้ แม้ว่าสำนักงานประกันสังคม จะมีนโยบายรับโอนข้าราชการจากหน่วยงานต่าง ๆ แล้วก็ตามจากปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่ข้าราชการ 1 คน ปฏิบัติงานหลายฝ่าย โดยเฉพาะจังหวัดขนาดเล็ก การมอบหมายงานจะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของประกันสังคมจังหวัด เพื่อความเหมาะสมของแต่ละจังหวัด เป็นการเพิ่มอำนาจให้แก่ข้าราชการ หากข้าราชการที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวขาดคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่แล้ว ก็จะมีโอกาสในการใช้อำนาจ หน้าที่โดยมิชอบหาประโยชน์แก่ตนเอง หรือพวกพ้องเพิ่มสูงขึ้น

2. จากการศึกษาพบว่าจากสภาพปัญหาที่ข้าราชการจะต้องรับผิดชอบคนเดียว ทุกงานในฝ่าย ซึ่งตามข้อเท็จจริงการปฏิบัติงานบางขั้นตอน ควรจะแยกเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานเพื่อเป็นการตรวจสอบในระบบซึ่งกันและกัน (Check Balance) ก่อนจะถึงขั้นตอน ตรวจสอบสุดท้ายจากหัวหน้าฝ่ายหรือประกันสังคมจังหวัดเข่น จากการศึกษา ผู้กระทำการผิดมี

หน้าที่รับผิดชอบงานในฝ่ายการเงินและบัญชี ทำหน้าที่ตั้งแต่การรับชำระเงินสมบทจากนายจ้าง การนำเงินฝากธนาคารรวมไปถึงงานบัญชีของฝ่ายจึงพนซ่องทางในการทุจริตโดยยกยอกเงินที่ได้นำไปใช้ส่วนตัวก่อน แล้วจึงหมุนเวียนเงินที่ได้รับชำระใหม่ไปฝากธนาคารเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้

๙. ต้านทานกรรมการบริการ

เป็นการศึกษา และวิเคราะห์กิจกรรมการบริการของฝ่ายเงินสมบทและการตรวจสอบ ฝ่ายประจำที่ดูแล และฝ่ายการเงินและบัญชี สามารถสรุปแนวทางการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งที่ได้รับผิดชอบไปแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ โดยแยกตามฝ่ายต่างๆ ดังนี้

ฝ่ายเงินสมบทและการตรวจสอบ

พนวามีแนวทางในการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ดังนี้

(1) เนื่องจากจำนวนของสถานประกอบการในเขตพื้นที่ของสำนักงานประจำกัน สังคมจังหวัด มีจำนวนมาก นายจ้างบางรายก็ยังไม่ทราบถึงข้อกฎหมาย บางรายทราบ แต่ก็หลบเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถแจ้งให้ผู้ประกอบการทุกราย ภายในเขตพื้นที่ซึ่งทะเบียนนายจ้างได้ครบถ้วนหมดจึงเป็นโอกาสให้พนักงานเจ้าหน้าที่เลือกปฏิบัติ ในกรณีเข้าไปตรวจสอบสถานประกอบการของนายจ้างเพื่อให้นายจ้างมาเขียนทะเบียนนายจ้าง โดยจะเริ่มไม่เข้าไปตรวจสอบในสถานประกอบการของนายจ้างที่ให้ผลประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ อันเป็นการละเว้นการใช้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(2) การรับแจ้งข้อมูลจากนายจ้างโดยมีการบันทึกลงในฐานข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง เช่น เรื่องจำนวนของลูกจ้าง สถานประกอบการแห่งนั้นมีจำนวนลูกจ้างรวม 300 คน แต่เจ้าหน้าที่บันทึกลงในฐานข้อมูลว่า สถานประกอบการแห่งนั้น มีจำนวนลูกจ้างเพียง 250 คน เพื่อให้นายจ้างจ่ายเงินสมบทในส่วนของนายจ้างเพียง 250 คน แทนที่จะต้องจ่ายตามจำนวนลูกจ้างทั้งหมด คือ 300 คน อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่นายจ้าง

(3) การกำหนดอัตราเงินสมทบของกองทุนเงินทดแทน ตามประเภทของกิจการโดยกฎหมายกำหนดให้จ่ายเงินสมทบในอัตรา 0.2-2 % ขึ้นอยู่กับอัตราความเสี่ยงภัยของประเภทกิจการนั้นๆ หากกิจการนั้นดำเนินธุรกิจหลายประเภทพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้ดุลพินิจกำหนดประเภทของกิจการว่าเป็นประเภทที่มีความเสี่ยงภัยน้อย เพื่อช่วยเหลือให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบในอัตราต่ำ

(4) การเรียกเก็บเงินสมทบย้อนหลังพร้อมเงินเพิ่ม ตามกฎหมายไม่ตรงกับความจริง ในการณ์ที่มีการตรวจสอบพบว่าสถานประกอบการมีลูกจ้างครบ 10 คน มาเป็นระยะเวลากี่เดือนแล้ว แต่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียน ซึ่งตามกฎหมายกำหนดให้สถานประกอบการขึ้นทะเบียนนับตั้งแต่วันที่มีลูกจ้างครบ 10 คนขึ้นไป พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถบันทึกข้อมูลว่าสถานประกอบการนั้นๆ เพิ่งจะเข้าหลักเกณฑ์ของกฎหมายในการขึ้นทะเบียนซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริงเพื่อช่วยเหลือให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบและเงินเพิ่มน้อยกว่าความเป็นจริงหรือไม่ต้องจ่ายเงินเพิ่มเลย

(5) การที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับชำระเงินสมทบจากนายจ้างในขณะที่ออกใบปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบสถานประกอบการของนายจ้าง ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามระเบียบแต่เนื่องจากความไว้วางใจของนายจ้างที่มีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประกอบกับนายจ้างไม่มีเวลาหรือไม่สะดวกที่จะมาชำระด้วยตนเอง จึงเป็นช่องทางให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยกออกเงินดังกล่าวไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตนก่อนแล้วจึงนำเงินไปชำระที่ฝ่าย การเงินของสำนักงานที่หลังเมื่อสามารถหาเงินมาหมุนเวียนได้

(6) พนักงานเจ้าหน้าที่ แก้ไข เปลี่ยนแปลงรายการในฐานข้อมูลโดยผลการทำให้ฐานข้อมูลในเรื่องต่างๆ เช่น จำนวนลูกจ้างไม่ตรงกับความเป็นจริง

(7) การที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำให้คำปรึกษาในลักษณะให้นายจ้างเลี้ยงไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยอาศัยช่องว่างของกฎหมายในเรื่องต่างๆ เช่น

- ให้นายจ้างจัดทำบัญชีเงินเดือนของลูกจ้าง จำนวน 2 ชุด โดยชุดหนึ่งเป็นใบตามความเป็นจริง ส่วนอีกชุดหนึ่งจำนวนเงินเดือน จำนวนลูกจ้าง น้อยกว่าความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการจ่ายเงินสมทบน้อยกว่าที่จะต้องจ่ายตามกฎหมาย

- แจ้งรายชื่อบุคคลที่มีบุคคลได้ซึ่งมิได้เป็นลูกจ้างว่าเป็นลูกจ้างของนายจ้างโดยยอมเสียเงินสมบทตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิดสิทธิในการรับประโภช์ทดแทนตามกฎหมายในฐานะผู้ประกันตน เมื่อเห็นว่าการจ่ายเงินสมบทจนครบที่จะเกิดสิทธินั้นแล้ว สิทธิที่ได้รับมากกว่าเงินสมบทที่จ่ายไป เช่นกรณีการจ่ายเงินสมบทเพื่อรับสิทธิในการคลอดบุตรของผู้ประกันตนที่ยังไม่ต้องจ่ายเงินสมบทมาแล้วไม่น้อยกว่า 7 เดือน หากนายจ้างเริ่มจ่ายเงินสมบทให้เพียงพอแก่การเกิดสิทธิซึ่งอัตราเงินสมบทสูงสุดที่นายจ้างและผู้ประกันตนจะต้องจ่ายฝ่ายละไม่เกิน 225 บาท จากอัตราค่าจ้าง 15,000 บาท และบุคคลที่แจ้งชื่อว่าเป็นลูกจ้างคลอดบุตรออกจากก็จะได้รับเงินค่าคลอดบุตรเหมาจ่าย 4,000 บาท และเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อคลอดบุตร หมายจ่ายอัตราอัตร้อยละ 50 ของค่าจ้างเฉลี่ยเป็นเวลา 90 วัน ซึ่งในการนี้เมื่อลูกจ้างนำเอกสารมารับเงินจากสำนักงานประกันสังคมแล้ว ในเดือนต่อไปนายจ้างก็จะแจ้งชื่อว่าลูกจ้างดังกล่าวได้ลาออกจากทำงาน จึงไม่ต้องส่งเงินสมบทอีกต่อไป

- ในการคำนวณเงินเดือนของลูกจ้างเพื่อจ่ายประโภช์ทดแทนกรณีคลอดบุตร จะใช้ฐานเงินเดือน 3 เดือน ก่อนการคลอด หากเจ้าหน้าที่แนะนำให้มีการเพิ่มเงินเดือนในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อให้ผู้ประกันตนมีฐานเงินเดือนในการคำนวณ เพื่อจ่ายประโภช์ทดแทนสูงขึ้น ผู้ประกันตนก็จะได้รับสิทธิเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน

(8) ในงานฝ่ายเงินสมบทและการตรวจสอบ จะมีงานด้านประสานการแพทย์ให้ผู้ประกันตนเลือกสถานพยาบาล การออกบัตรรับรองสิทธิรักษาพยาบาลให้ผู้ประกันตน การขอเปลี่ยนสถานพยาบาลของผู้ประกันตน การประสานงานกับโรงพยาบาลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ผู้ประกันตนไม่ได้ใช้สิทธิตามบัตรรับรองสิทธิ การรับเรื่องร้องเรียนจากผู้ประกันตนกรณีได้รับการรักษาหรือการบริการจากโรงพยาบาลที่ไม่ดีเป็นเหตุ เนื่องจากปริมาณงานในด้านประสานการแพทย์ในแต่ละจังหวัดมีจำนวนมาก เพราะปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้ให้สิทธิผู้ประกันตนในการเลือกสถานพยาบาลเองแล้วแต่ความสะดวกของแต่ละบุคคล และยังมีข้อปัญหาที่จะต้องประสานความเข้าใจและขอความร่วมมือกับสถานพยาบาลด้วย สำนักงานประกันสังคมจังหวัดจึงจัดตั้งเป็นฝ่ายภายในของสำนักงานเรียกว่า ฝ่ายทะเบียนและประสานการแพทย์ การใช้สำนักงานหน้าที่ในตำแหน่งนี้ swings หาประโภช์โดยมีขอบเขตจำกัด

ขึ้นได้ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับผลตอบแทนจากสถานพยาบาล เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการซักขวัญผู้ประกันตนให้เลือกสถานพยาบาลที่ตนมีส่วนได้รับผลประโยชน์ เนื่องจากสำนักงานประกันสังคมใช้ระบบการเหมาจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่สถานพยาบาล ปีละ 800 บาท/ผู้ประกันตน 1 คน หากสถานพยาบาลใดมีผู้เลือกใช้สถานพยาบาลมากก็จะมีรายได้มากตามจำนวนผู้ประกันตน

ฝ่ายประโยชน์ทดแทน

พบว่ามีแนวทางในการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ดังนี้

(1) กรณีการสั่งจ่ายประโยชน์ทดแทนนอกกองทุนเงินทดแทน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้วินิจฉัยสั่งให้นายจ้างเป็นผู้จ่ายประโยชน์ทดแทน เนื่องจากนายจ้างมีลูกจ้างไม่ครบ 10 คน ตามที่กฎหมายกำหนดให้ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม ในกรณีนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจช่วยเหลือนายจ้างโดยวินิจฉัยให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างน้อยกว่าความเป็นจริงตามลักษณะที่ควรจะได้รับตามกฎหมายเมื่อได้รับสินบนจากนายจ้าง

(2) การวินิจฉัยสั่งจ่ายประโยชน์ทดแทนของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงเป็นการช่วยเหลือให้ลูกจ้างได้รับสิทธิตามกฎหมายที่มากกว่าเมื่อลูกจ้างเสนอผลประโยชน์ให้ เช่น กรณีที่ลูกจ้างประสบอุบัติเหตุในขณะที่ไปธุระส่วนตัว แต่เจ้าหน้าที่ วินิจฉัยว่าเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนเงินทดแทนกรณีที่ลูกจ้างหยุดงานเกิน 3 วัน ก็จะได้ค่าตอบแทนจากการขาดรายได้ 60% ของค่าจ้าง และค่ารักษาพยาบาลตามความเป็นจริงและจ่ายไม่เกิน 35,000 บาท ต่อการประสบอันตราย 1 ครั้ง แต่หากว่าวินิจฉัยตามข้อเท็จจริง จะได้สิทธิประโยชน์จากกองทุนประกันสังคม เพียงค่ารักษาพยาบาล เพราะกรณีหยุดงานลูกจ้างจะได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคมต่อเมื่อได้ใช้สิทธิตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานจากนายจ้าง 30 วันก่อน แล้วจึงจะมารับจากสำนักงานประกันสังคมได้

(3) เจ้าหน้าที่ขอสิ่งตอบแทนในการดำเนินการให้รอดเร็วขึ้น โดยอาจมีการตกลงกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลของบริษัท หรือผู้ประกันตนว่าจะดำเนินเรื่องขอเบิกประจำเดือนก่อนได้ แล้วเรียกร้องค่าตอบแทนในการดำเนินเรื่อง (อาจเกิดขึ้นในการณ์ที่มีผู้ประกันตนยื่นคำขอเบิกบัปประจำเดือนก่อนแทนเป็นเงินจำนวนมากแล้วต้องการดำเนินเรื่องเร็ว หรือในการณ์ที่ Case นั้นมีปัญหามาก ต้องอาศัยการประสานงานและการดำเนินการที่ยุ่งยากเป็นพิเศษ)

(4) เนื่องจากระบบฐานข้อมูล ในคอมพิวเตอร์ของสำนักงานประกันสังคมยังไม่สมบูรณ์ การตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการจ่ายเงินสมบทของผู้มาใช้สิทธิรับประจำเดือนยังไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพอาจเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคม ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลของบริษัทหรือผู้ประกันตนหรือทายาท แจ้งข้อมูลเท็จ เช่นกรณีตาย ผู้ประกันตน จะต้องจ่ายเงินสมบทแล้วไม่น้อยกว่า 1 เดือน ภายในระยะเวลา 6 เดือน ก่อนวันถึงแก่ความตาย ทายาทจะได้รับสิทธิประจำเดือนจากกองทุนประกันสังคมกรณีดังกล่าวเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคม เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลของบริษัทและทายาทอาจร่วมมือกันแจ้งชื่อผู้ประกันตนเพิ่มแล้วจ่ายเงินสมบทย้อนหลัง เพื่อจะได้รับสิทธิประจำเดือนค่าทำพ 20,000 บาท

(5) กรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงาน หากสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย ทุพพลภาพ ตายหรือสูญหาย ลูกจ้างหรือทายาทจะได้รับค่าทดแทนร้อยละ 60 ของค่าจ้างเป็นรายเดือน และแต่กรณี เช่นกรณีทุพพลภาพ จะได้ค่าทดแทนจ่ายตามประเภททุพพลภาพ ไม่เกิน 15 ปี หากกรณีเสียชีวิตหรือสูญหาย จะได้ค่าทดแทนร้อยละ 60 ของค่าจ้าง มีกำหนด 8 ปี ปกติสำนักงานประกันสังคม จะสั่งจ่ายให้ผู้มีสิทธิรับเป็นรายเดือน แต่ในทางปฏิบัติแล้ว เจ้าหน้าที่อาจขออนุมัติจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวซึ่งกรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย จะอนุมัติจ่ายให้คราวเดียวเต็มจำนวนได้ทุกราย แต่หากกรณีทุพพลภาพ และกรณีตาย หรือสูญหาย จะอนุมัติจ่ายให้คราวละ 1 ปี หรือตามความจำเป็นเท่านั้น แต่จะไม่อนุมัติจ่ายเต็มจำนวนก็งมงด ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่มีคุณธรรมเพียงพอ แทนที่จะให้คำแนะนำลูกจ้างหรือทายาทให้ได้รับสิทธิประจำเดือนพึงได้ แต่ให้คำแนะนำเพื่อเรียกร้องหรือต่อรองขอค่าตอบแทนในการแนะนำ แล้วจึงจะดำเนินการให้

ฝ่ายการเงินและบัญชี

พนว่ามีแนวทางในการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งผู้ตรวจประเมินโดยมิชอบดังนี้

(1) ในขั้นตอนการรับเงิน ซึ่งเงินจะเป็นสิ่งล่อใจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หลีกเลี่ยงในการปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ เช่น ได้รับชำระเงินแล้วจะต้องรับนำเงินที่ได้รับชำระไปฝากธนาคารเพื่อโอนเงินเข้าสู่ส่วนกลางในวันนั้น ยกเว้นกรณีที่นายจ้าง มาชำระเงินภายในวันรุ่งขึ้นจะต้องรับนำเงินดังกล่าวฝากธนาคารทันที แต่เจ้าหน้าที่อาจใช้แนวทางดังกล่าวประพฤติมิชอบ โดยการได้รับชำระเงินจากนายจ้างแล้ว สามารถนำฝากธนาคารได้ทันทีภายในวันนั้น แต่ถ้าว่านำเงินฝากธนาคารไม่ทัน แล้วนำเงินไปใช้เป็นการส่วนตัว ในวันรุ่งขึ้นเมื่อได้รับชำระเงินจากนายจ้างรายใหม่ จึงจะนำเงินที่ได้ไปฝากแทนหมุนเวียนเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ

ปกติการรายงานเงินสดคงเหลือประจำวัน จะมีกรรมการตรวจสอบจำนวนเงินให้ตรงกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อย 3 คน แต่ในทางปฏิบัติแล้ว กรรมการจะไม่ตรวจสอบจำนวนเงิน เนื่องจากมีความเชื่อใจในเพื่อนร่วมงาน

(2) การที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำไปเสร็จรับเงินของราชการมาใช้เป็นการส่วนตัว หรือออกใบเสร็จรับเงินที่มิใช่ของทางราชการให้แก่นายจ้าง โดยมิได้นำใบเสร็จรับเงินดังกล่าวมาใช้เป็นหลักฐานทางการเงินและบัญชีระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชอบก็ต่อเมื่อฝ่ายเงินสมทบและการตรวจสอบติดตามนายจ้างให้มាតามาก่อน แต่นายจ้างได้นำใบเสร็จรับเงินมายืนยันว่าได้ชำระเรียบร้อยแล้ว

(3) ปกติสำนักงานประกันสังคมจะเบิกเงินสด เพื่อนำมาจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน หรือเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคมจะกำหนดวงเงินสดทดรองจ่ายคงเหลือล้วนไม่เท่ากันแล้วแต่จำนวนปริมาณงาน เช่น จังหวัดเชียงใหม่ นครราชสีมา กำหนดเงินสดทดรองจ่ายคงเหลือล้วนแต่ละกองทุนจังหวัดละ 100,000 บาท

กรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่อาจร่วมกันทุจริต โดยนำเงินสดทดรองจ่ายไปใช้แต่เวลาจัดทำรายงานเงินสดทดรองจ่ายคงเหลือล้วน ยอดเงินจะไม่ตรงกับจำนวนเงินที่มีอยู่จริง

บางครั้งอาจเกิดจากผู้บังคับบัญชาขอรื้อเงินสดท่องจ่ายไปใช้ก่อนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่จัดทำรายงานเท็จซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(4) เจ้าหน้าที่การเงินอาจบริการผู้มีสิทธิ์ที่จะได้รับเงินทดแทนหรือประโยชน์ทดแทนจากสำนักงานประจำกันสั้นๆ โดยรับมอบฉันทะแล้วรับเงินสดจากสำนักงานนำไปให้กับบ้านแต่จะหักเงินที่ได้รับไว้ส่วนหนึ่งเป็นค่าบริการ (กรณีนี้เจ้าหน้าที่ในฝ่ายอื่น ๆ ก็สามารถกระทำได้)

จากการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ที่เกิดจากด้านอัตรากำลังและด้านกิจกรรมการบริการ พบร่วมมีสาเหตุที่สำคัญ โดยแยกเป็น 2 ประเด็นได้แก่

- ก. สาเหตุหลัก
- ข. สาเหตุจุงใจ
- ก. สาเหตุหลัก

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล พบร่วมการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบมีสาเหตุมาจากการ

(1) อำนาจหน้าที่ที่ได้รับตามตำแหน่ง ซึ่งสามารถจะเอื้อประโยชน์ให้แก่นายจ้าง ลูกจ้างได้

(2) ผู้บังคับบัญชา ไม่ระหันกถึงความสำคัญของระบบการตรวจสอบที่กำหนดไว้ในระเบียบท้องคันของสำนักงานประจำกันสั้นๆ

ข. สาเหตุจุงใจ

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นอกจากสาเหตุหลักข้างต้นแล้ว ยังมีสาเหตุจุงใจที่มีส่วนสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ดังนี้

(1) สาเหตุจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานขาดคุณธรรมประจำใจ ขาดจิตสำนึกรักในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีความซื่อสัตย์

(2) สาเหตุจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานใช้จ่ายฟุ่มเฟือยต้านอุปโภค บริโภค จึงต้องดันรันด้วยวิธีการทุจริต

(3) สาเหตุจากการที่ผู้บังคับบัญชาช่วยผู้กระทำผิด หรือไม่พิจารณาลงโทษทางวินัย จึงเป็นตัวอย่างให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้อื่นปฏิบัติตามเนื่องจากไม่เกิดความเกรงกลัวว่า จะถูกลงโทษ

(4) สาเหตุเกิดจากผู้บังคับบัญชาบานพร่องไม่ก้าวขึ้นและให้เป็นไปตามระเบียบ ปฏิบัติที่กำหนดไว้

(5) สาเหตุจากสภาพสังคมโดยปัจจุบันเป็นสังคมวัตถุนิยม จึงพยายามที่จะสร้างหาสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เท่าเทียมกับผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงฐานะของตน

(6) สาเหตุจากเจ้าหน้าที่บางตำแหน่งมีอำนาจอิทธิพลมาก เนื่องจากอยู่ประจำในตำแหน่งและประจำจังหวัดนั้นนานเกินควร

(7) สาเหตุเกิดจากผู้บังคับบัญชา กระทำการใดกระทำผิดระเบียบแล้วไม่ถูกดำเนินการใด ๆ จึงเป็นตัวอย่างให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามกระทำการตาม

(8) สาเหตุจากเจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชา จึงมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและประโภชให้แก่ผู้บังคับบัญชา หรือได้รับผลประโยชน์ด้วย

(9) สาเหตุจากเจ้าหน้าที่ประพฤติดนัสเตะ ชอบเล่นการพนัน ดื่มสุราเป็นประจำ จนมีหนี้สินล้นพ้นตัว

(10) สาเหตุจากญาติ พี่น้อง พากพ้อง ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นขอความช่วยเหลือ

แนวทางในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

จากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากผู้มีหน้าที่ตรวจสอบระดับหัวหน้าฝ่าย ประนัน สังคมจังหวัด และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตาม ในสำนักงานประจำสังคมจังหวัดสามารถสรุปแนวทางในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ได้ดังนี้

(1) การจัดทำรายงานทุกสิ้นวันของฝ่ายต่าง ๆ ถือว่าเป็นระบบตรวจสอบ

ที่ดีในการตรวจสอบการทำงานของแต่ละฝ่าย แต่หากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ ปล่อยปละละเลยไม่เคร่งครัดต่อหน้าที่ ก็จะเกิดช่องทางในการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ฉะนั้นหัวหน้าฝ่ายและประกันสังคมจังหวัดซึ่งมีหน้าที่ควบคุมตรวจสอบ การทำงานจะต้องตรวจสอบให้เป็นไปตามระเบียน ขั้นตอนที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด และควรกำชับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตาม ระเบียน ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอนโดยเคร่งครัด มิใช่เพียงแต่ลงลายมือชื่อโดยไม่มีการตรวจสอบหรือเพราะความเชื่อใจเกรงใจ

(2) ระบบการควบคุมเบิกจ่ายเอกสารที่สำคัญของแต่ละฝ่าย เช่น การเบิกจ่าย ในเสริร์วบเงิน ใบสำคัญรับเงิน เซ็ค เป็นต้น ซึ่งปกติผู้รับผิดชอบจะจัดทำสมุดคุมการเบิก-จ่ายเอกสารดังกล่าว เมื่อมีผู้ขอเบิกจะต้องมีรายรายการเบิกและลงลายมือชื่อในแบบฟอร์ม ขอเบิกเอกสาร หัวหน้าฝ่ายและประกันสังคมจังหวัดควรกำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามระเบียนและควรมีการตรวจสอบประจำสปดาห์หรือประจำเดือน ว่า เอกสารคงเหลือตรงกับสมุดคุมการเบิก-จ่ายหรือไม่ และแต่ละเล่มมีความสมบูรณ์ หรือไม่ เพื่อป้องกันในการณ์ที่มีเจ้าหน้าที่ยักยอกเอกสารไปใช้ในทางมิชอบ และการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบควบคุมการเบิก-จ่ายเอกสาร ควรแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการดำเนินการ ไม่ควรให้ฝ่ายที่ต้องใช้เอกสารจัดทำทะเบียนคุมการเบิก-จ่ายเอง

(3) การมอบหมายงานแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ไม่ควรมอบหมายงานให้แก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตั้งแต่ตนจนจบกระบวนการในการรายงานตรวจสอบเพียงคนเดียว อย่างน้อยควรมอบหมายงานให้แก่เจ้าหน้าที่ 2 คนรับผิดชอบในงานที่สามารถตรวจสอบ ซึ่งกันและกันได้ (Check Balance) และในการมอบหมายงานจะต้องมีความชัดเจน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

(4) หัวหน้าฝ่าย/ประกันสังคมจังหวัดควรหมั่นตรวจสอบดูแล การปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชา ว่าได้มีการปฏิบัติงานตามระเบียน ข้อบังคับ หรือไม่มีการเรียกร้องผลประโยชน์จากผู้มาใช้บริการในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดหรือไม่ และหากมีเรื่องร้องเรียนในการณ์ดังกล่าว จะต้องเร่งดำเนินการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงในทันที

(5) หัวหน้าฝ่าย/ประกันสังคมจังหวัด ควรทราบข้อมูลเบื้องต้นของผู้ได้บังคับบัญชาแต่ละคน เช่น บิดา/มารดา สามี/ภรรยา บุตร ฐานะทางครอบครัว งานอดิเรก กลุ่มเพื่อนฝูง ทัศนคติในการทำงาน เป้าหมายของชีวิต เป็นต้น เพื่อประกอบการวิเคราะห์ พฤติกรรมของผู้ได้บังคับบัญชา พร้อมทั้งหมั่นสอบถาม รับฟังข้อมูลความเป็นอยู่และให้คำปรึกษา แนะนำการแก้ไขปัญหาที่แต่ละคนประสบอยู่ ซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติส่วนหนึ่งของนักปักดิ่งที่ดี และยังเป็นการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ที่มีปัญหา หลงผิดในการแก้ไขปัญหาโดยใช้อ่านใจหน้าที่ไปในทางมิชอบ

(6) ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ทุกคนในสำนักงาน มีจิตสำนึกในการให้บริการ (Service Mind) มีจารยานรณรงค์การทำงาน และจริยธรรมในการปฏิบัติงาน ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ในสำนักงานมีสิ่งเหล่านี้แล้ว การใช้อ่านใจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ก็จะไม่เกิดขึ้น แม้ว่าจะมีช่องทางที่สามารถจะกระทำได้ก็ตาม

(7) ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกันตน และประชาชน ทั่วไปทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในเรื่องงานประกันสังคม เนื่องจากขณะนี้ยังมีผู้ที่ไม่ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในเรื่องงานประกันสังคมอีกเป็นจำนวนมาก ทำให้เจ้าหน้าที่ที่ขาดคุณธรรมสามารถใช้เป็นแนวทางในการเรียกร้องผลประโยชน์ให้แก่ตนเองได้

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุป

การศึกษาเรื่อง การหมายมาตรการในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุของการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และเพื่อหมายมาตรการในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ระเบียบ ข้อบังคับกฎหมาย รายงาน กรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริงในสำนักงานประกันสังคม การสัมภาษณ์ รวมทั้ง การสังเกตการณ์ และประสบการณ์ที่ได้รับในขณะที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็นประเด็นที่สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก แนวทางการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบที่เกิดจาก ด้านอัตรากำลัง และ ด้านกิจกรรมการบริการ ประการที่สอง แนวทางในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

แนวทางการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบที่เกิดจากด้านอัตรากำลังและด้านกิจกรรมการบริการ พบว่ามีสาเหตุสำคัญแยกเป็น สาเหตุหลักและสาเหตุรองไป โดยสาเหตุหลักมาจากการอ่านใจหน้าที่ที่ได้รับตามตำแหน่ง และการที่ผู้บังคับบัญชาไม่ตระหนักรถึงความสำคัญของระบบการตรวจสอบที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อบังคับของสำนักงานประกันสังคม ส่วนสาเหตุรองไปที่มีส่วนสนับสนุนให้มีการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ขาดคุณธรรมประจำใจ ขาดจิตสำนึก ไม่มีความซื่อสัตย์ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยติดการพนัน ผู้บังคับบัญชาบกพร่องไม่กำกับดูแลให้เป็นไปตามระเบียบ เป็นต้น และแนวทางในการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหา

ประโยชน์โดยมิชอบ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากผู้มีหน้าที่ตรวจสอบและปฏิบัติงานในสำนักงานประกันสังคมจังหวัด ได้แก่ การที่ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบและผู้ปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ทุกคนในสำนักงานมีจิตสำนึกรักในการให้บริการ (Service Mind) มีจารยานบรรณและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน และความมีการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในเรื่องงานประกันสังคม เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่เรียกร้องผลประโยชน์ได้

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาที่พบสามารถนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบได้ดังนี้

6.2.1 แนวทางด้านนโยบายของสำนักงานประกันสังคม

(1) กำหนดให้แผนการออกตรวจงาน ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา และเขต ของกองต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่ และแผนการออกตรวจของผู้ตรวจราชการ กรมอยู่ในแผนงานเดียวกัน เพื่อให้การตรวจราชการของสำนักงานประกันสังคม เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(2) กำหนดให้ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด สาขา เขต จัดทำแผนภูมิ การแบ่งงาน พิจารณาทั้งระบุเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เพื่อที่ผู้มาติดต่องานกับสำนักงานจะได้ทราบว่าใครมีหน้าที่รับผิดชอบอะไรบ้าง ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการประชาสัมพันธ์ สำนักงานและป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานนั้น ๆ ไปแอบอ้างเรียกร้องผลประโยชน์

(3) ในกรณีจัดตั้งหน่วยงานประกันสังคมจังหวัด ควรเน้นความสำคัญในเรื่องจริยธรรม และการควบคุมตรวจสอบงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(4) ในการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามแต่ละหลักสูตร ให้เพิ่มช่วงโมงจริยธรรม เพื่อปลูกจิตสำนึกรักที่ดีให้แก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

(5) พัฒนาบุคลากรให้สามารถทำงานสับเปลี่ยนมุนเเสงกันในจังหวัดได้ เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่ายในการทำงานและเกิดการสร้างฐานอำนาจในตำแหน่ง

(6) กำหนดให้มีการประชุมร่วมระหว่างเลขานิการ รองเลขานิการ และผู้ตรวจราชการกรม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รับทราบปัญหาที่ตรวจสอบ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไปนอกเหนือจากรายงานการตรวจสอบของผู้ตรวจราชการที่ผู้ตรวจราชการกรมนำเสนอในแต่ละครั้ง

(7) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศควรเร่งดำเนินการให้ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยเร็ว เพื่อระบบการตรวจสอบฐานข้อมูลจากส่วนกลางจะได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ช่วยลดภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในจังหวัด สาขา เชต เป็นการแก้ไขปัญหาร่องปริมาณงานไม่สมดุลย์กับจำนวนบุคลากร

(8) เพิ่มสวัสดิการให้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานประจำสังคม เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การใช้อำนาจหน้าที่โดยมีขอบอันเกิดจากสาเหตุความเป็นอยู่ของครอบครัว ปัญหาทางเศรษฐกิจก็จะได้ไม่เกิดขึ้น เช่น โครงการกู้ยืมเงินฉุกเฉิน โครงการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา รวมถึงการศึกษาของบุตร

(9) จัดตั้ง ปณ. รับเรื่องร้องเรียนจากลูกจ้าง นายจ้าง ผู้ประกันตน เกี่ยวกับการให้บริการ และการใช้อำนาจหน้าที่โดยมีขอบในการหาผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่สำนักงานประจำสังคม และประชาสัมพันธ์ทางสื่อสารมวลชนให้ทราบโดยทั่วไป

6.2.2 แนวทางในการตรวจสอบสำนักงานประจำสังคมจังหวัด

(1) กำหนดแผนการออกตรวจสอบราชการ ให้สอดคล้องกับแผนการออกตรวจสอบของกอง เนื่องจากเจ้าหน้าที่กองมีความรู้ ความชำนาญ เนพาะเรื่องที่ตรวจสอบ เมื่อตรวจสอบปัญหา ผู้ตรวจราชการกรมจะได้ให้คำปรึกษาแนะนำในการแก้ไขปัญหา ได้ในทันที และจะได้นำปัญหาที่ได้รับประมวลเป็นข้อมูลเพื่อป้องกันในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

(2) จัดทำตารางให้คะแนนในหัวข้อการตรวจสอบแต่ละงาน เช่น คะแนนความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสำนักงาน ระบบการจัดเก็บเอกสาร ระบบการให้บริการ แก่ผู้มำติดต่อ ระบบการประชาสัมพันธ์งานของสำนักงานเป็นต้น เพื่อนำคะแนนที่ได้ใน

แต่ละจังหวัดมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการตรวจสอบตามครั้งต่อไป และสามารถใช้เป็นข้อมูลในการประเมินผลการควบคุมภายในของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแต่ละจังหวัดได้

(3) จัดทำแบบสอบถาม สำรวจความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดที่ไปตรวจเยี่ยมเกี่ยวกับสภาพปัญหาของงาน สิ่งที่ต้องการความช่วยเหลือ หรือสิ่งที่ต้องการให้สำนักงานประกันสังคมแก้ไขปัญหา โดยแบบสอบถามไม่ต้องระบุชื่อและแจ้งให้ทราบว่าข้อมูลนี้จะเป็นความลับ เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้กล้าแสดงความคิดเห็นและแจ้งเหตุที่ไม่ชอบมาพากลในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดที่ตนอยู่ให้ทราบ ผู้ตรวจราชการกรม จะได้นำปัญหาดังกล่าวที่ได้รับมาแก้ไขต่อไป

(4) ทำความสะอาดใจหน่วยงานที่จะตรวจสอบ โดยศึกษาข้อมูลจากกองที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านบุคลากร ด้านรายงานต่าง ๆ ที่จังหวัดรายงานมายังกอง มีปัญหาอะไรบ้างที่จะต้องไปตรวจติดตาม เร่งรัดให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดดำเนินการต่อไป

(5) ร่วมประชุมหารือขั้นต้นในเรื่องที่ตรวจพบกับประกันสังคมจังหวัด เจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้างาน หัวหน้าฝ่าย ในสำนักงานประกันสังคมจังหวัด เพื่อที่จะได้รับทราบบัญหาและแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งทำให้เจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมจังหวัด มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของตนเอง

(6) จัดทำแบบสอบถามเพื่อสุ่มตัวอย่างผู้มาใช้บริการในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดที่ไปตรวจราชการ เกี่ยวกับปัญหาในเรื่องการบริการที่ได้รับและมีเจ้าหน้าที่เรียกร้องผลตอบแทนใด ๆ หรือไม่

(7) ผู้ตรวจราชการควรมีนักวิชาการเป็นผู้ติดตาม 1-2 คน เพื่อช่วยเหลือในเรื่องของการเก็บข้อมูล ตรวจสอบข้อมูลบางงานที่สงสัย วิเคราะห์ข้อมูล เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและจัดตั้งเป็นทีมงานวิชาการเพื่อสนับสนุนงานตรวจราชการในสำนักผู้ตรวจราชการกรม ซึ่งบุคลากรดังกล่าวควรเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ ในงานหลักของสำนักงานประกันสังคมจังหวัด

(8) กรณีที่ผู้ตรวจราชการกรมทราบข่าวว่าสำนักงานประกันสังคมจังหวัดใดมีปัญหาในการทุจริต (ไม่ว่าข่าวดังกล่าวจะได้จากแหล่งใดก็ตาม) หากตรวจพบว่าข้อมูลดังกล่าวพอมีมูลความจริง ควรมีกำหนดการออกตรวจราชการในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนั้นทันที เพื่อแก้ไขปัญหาโดยฉบับพลัน ไม่ปล่อยให้ปัญหาดังกล่าวลุก熣าไปใหญ่โดย自行ทำให้ผู้ตรวจราชการจังหวัดหรือผู้ใหญ่ในจังหวัดทราบข่าวทำให้เสียภาพพจน์ของสำนักงานประกันสังคม

(9) ในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดที่มีปัญหา เมื่อผู้ตรวจราชการกรมได้แนะนำแนวทางในการไขปัญหาให้แล้ว ควรกำหนดระยะเวลาสำหรับการแก้ไข และออกตรวจราชการในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนั้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูความผลของการดำเนินการแก้ไขปัญหาว่าสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ให้ไว้หรือไม่

บรรณาธิการ

กองการเงินและบัญชีกองทุน สำนักงานประกันสังคม. "คู่มือการปฏิบัติงานการเงิน",
2540.

กองการเงินและบัญชีกองทุน สำนักงานประกันสังคม."ระบบบัญชีกองทุนประกันสังคม",
2540.

กองเงินสมทบ สำนักงานประกันสังคม. "คู่มือการปฏิบัติงานเงินสมทบ",2540.

กองประจำนิเทศแทน สำนักงานประกันสังคม. "คู่มือวินิจฉัยประจำนิเทศแทน",2540.

คณะกรรมการการศึกษา สาเหตุและวิจัยปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง
ราชการ สำนักงาน ป.ป.ป. "รายงานผลการวิจัย ปัญหา และสาเหตุของ
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ", 2530.

เครือข่าย ลิ่มอภิชาต และคณะ."การวิจัยหา müll เหตุการกระทำผิดวินัย",สำนักงาน ก.พ.,
2530.

บุรีชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และคณะ "อาชญากรรมเมืองต้นกับกระบวนการยุติธรรม"
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์พระนคร,2531.

แผนอัตรากำลัง 3 ปี สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
รอบที่ 1 (ปีงบประมาณ พ.ศ.2539-2542)

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2537

มลินี จุฑารบ. "จิตวิทยาธุรกิจ" กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กิพย์สุทธิ์,2534.

ยงยุทธ สาระสมบัติ และคณะ. "มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปราม
ประพฤติมิชอบในวงราชการ",2527.

ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วย การบริหารและจัดการพนักงาน พ.ศ.2540

วิชัย รูปข้าดี. "การควบคุมคุณภาพระบบสารสนเทศ" เอกสารการสอนชุดวิชา 13314
หน่วยที่ 8-15 สาขาวิศปศาสตร์, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช, 2534.

ศูนย์สารนิเทศ สำนักงานประกันสังคม. "ความรู้เบื้องต้นของกองทุนเงินทดแทน กองทุน
ประกันสังคม", 2538.

สุวิทย์ นิมน้อย กับคณะ. "อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา" กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
คุณพินเน็กษ์รักษ์, 2527.

โสรภา ชูพิกุลชัย. "ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา" กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ศ.ส., 2529.

สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม. "แนวทางปฏิบัติงานวินิจฉัย
เงินทดแทน", 2540.

อรุณ รักธรรม. "ทฤษฎีองค์การและพฤติกรรมองค์การ" กรุงเทพมหานคร: เอส
แอนด์ จี กราฟฟิค, 2537.

อรุณ รักธรรม. "พฤติกรรมข้าราชการไทย" กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,
2534.

อัตน์พ ชูบำรุง. "ทฤษฎีอาชญาวิทยา" กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพิมพ์โอเดียนสโตร์,
2527.